ANUL X No. 2942 — Ediția de seară — DUMINICA 14 SEPTEMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni
și se plătesc inainte:
Un an in țară 30 lei; in străinătate 50 lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein in casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziarului
Linia pagina VI-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de linii se fac reducții din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Slugarnicĭ și mișeĭ

Ziceam alaltăerĭ că nicĭ unul din partidele politice nu va avea curagiul să protesteze cu vrednicie în potriva călătorieĭ regeluĭ la Pesta, în potriva abandonăreĭ cestiuneĭ naționale și a rușineĭ pe care regele Carol o aruncă asupra țăreĭ romîneștĭ.

Prezicerea noastră s'a adeverit. Presa conservatoare se năpustește asupra luĭ Dimitrie Sturdza, îl acopere de toate injuriile, îl vestejește cu toată puterea de care este capabil un ziarist romîn. Nimic însă nu se spune de fapta regeluĭ, a acestuĭ rege atot puternic, în mîna căruĭa d. Sturdza este o simplă păpușă de teatru de bîlciŭ. Sturdza expiază fapta regeluĭ și presa conservatoare și palatistă — începînd cu *Epoca* și sfîrșind cu organul d-luĭ Fleva — vor să convingă țara că dacă Carol I-iŭ se duce în capitala Ungarieĭ, vina cade asupra nenorocituluĭ inconștient, Dimitrie Sturdza! Și aceasta o spun aceĭa carĭ știŭ că politica exterioară este exclusiv condusă de rege, aceĭa carĭ eĭ înșișĭ aŭ suferit ca la întrevederea de la Ischl, fostul ministru de externe, răpozatul Alex. Lahovary, să nu aĭbă nicĭ un rol.

Pe cînd presa opozantă în general are această atitudine rușinoasă și ridicolă, prin cluburĭ, prin cafenele, opozanțiĭ și guvernamentaliĭ chĭar osîndesc purtarea regeluĭ. Nimenĭ însă n'are curagiul să ridice glasul, nimenĭ nu îndrăznește să declare pe față ceea ce se șoptește la ureche. Ș ceea ce este caracteristic e că partidul conservator, *ca partid* păstrează o prudentă și bine-calculată tăcere. In aceste împrejurărĭ însă, țara ar dori să știe ce crede partidul care mîĭne va lua puterea? Nu este de ajuns ca un zeŭ din ceĭ minorĭ și o gazetă, două, să ducă o campanie în potriva d-luĭ Sturdza și să se mulțumească a se lăuda că bătînd șeaua vor să facă ca măgarul să priceapă. Conservatoriĭ se laudă cu intransigența brutală a d-luĭ Lascar Catargiu și raportează prin cafenele vorbele pe carĭ bătrînul șef le spune regeluĭ din cînd în cînd, la ocaziunĭ solemne:

— *Aĭasta nu se poate, majestate!*

De ce pe aceste timpurĭ de rușine și de ticăloșie morală, șeful partiduluĭ conservator, el în persoană, nu ar vesti țara printr'un manifest, care anume îĭ este părerea în această cestiune și de ce, acum, ca altă dată, nu merge la rege să-ĭ spună:

— *Aĭasta nu se poate, majestate?*

Lucrul acesta ar fi important; nu opozițiunea de cafenea, nu veleitățile preseĭ conservatoare, care crede a lovi în rege dînd în d. Sturdza.

Eĭ bine, «*bătrînul șef*» va tăcea, ziarele nu vor ataca direct pe rege și explicațiunea este ușor de dat: regele a îngenuchĭat *pe toțĭ* politicianiĭ și astăzĭ nimenĭ nu maĭ are curagiul să ridice glasul, nimenĭ nu se maĭ expune să'ĭ critice purtarea, chĭar și atuncĭ cînd el pălmuește țara, cînd o îngenuchĭază și o face de batjocura străinătățeĭ.

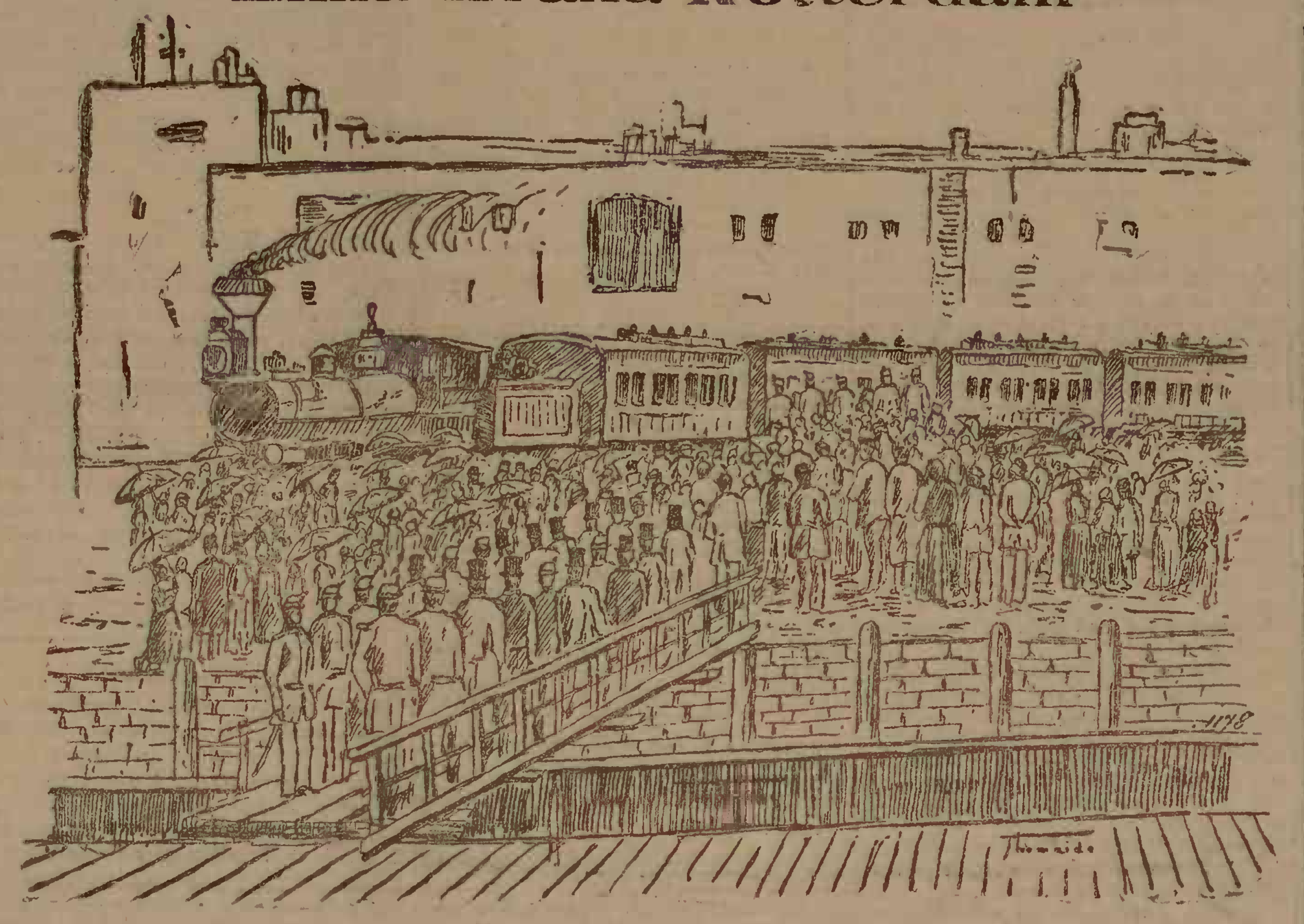
Conservatoriĭ și liberaliĭ, azĭ eĭ nu maĭ există ca partide de sine stătătoare, sînt giruete în mîna regeluĭ. O lege electorală imorală a distrus orĭ și ce vestigiŭ de viață publică, și azĭ politicianiĭ s'aŭ convins că pentru a se împărtăși din bunătățile putereĭ, nu aŭ alt-ceva de făcut de cît să se prosterne la treptele tronuluĭ.

De această slugărnicie suveranul își dă perfect seama, știe că dacă azĭ Sturdza îĭ se gudură slugarnic, acelaș lucru îl va face și bătrînul Lascar Catargiu. El se duce la Pesta, cu lacheiĭ săĭ, fiind sigur că odată întors în țară, la graniță, în loc să fie primit cu pĭetre și cu ouă clocite, va fi primit de politicianiĭ ambelor partide cu aceĭaș slugărnicie și pompă, ca și cînd ar reveni victorios de pe cîmpul unuĭ glorios războiŭ.

Liberaliĭ și conservatoriĭ sînt membriĭ aceleĭașĭ clase putrezite, incapabilă de acum înainte de a maĭ da bărbațĭ de stat și caractere—ci stîrpiturĭ ticăloșite, adunătură de **slugarnicĭ** și **mișeĭ**.

Const. Mille

Linia Brăila-Rotterdam

Aspectul docurilor Brăila

In momentul sosireĭ trenuluĭ care aducea pe miniștriĭ. Puntea este de la cheiŭ la vapor.

SATIRA POLITICA

Tifosul și dinastia

... De unde devine că tifosul este maĭ favorabil de cît MaghiariĭÌ pentru trăinicia dinastieĭ noastre!

Astă primă-vară cînd principele Ferdinand s'a îmbolnăvit de tifos, țara a exprimat o nenumărată cantitate de simpatie pentru familiunea regală, după cum aŭ dovedit registrele de la Cotroceni.

Acuma, cînd regele dimpreună cu consoarta dumisale se duc la Pesta pentru a vizita patria mustăților cu slănină, țara își întoarce fața de la dinastie și consideră tifosul de astă primă-vară ca nul și neavenit.

Efectele microbilor d-luĭ Kefereŭ, carĭ aŭ făcut pentru dinastia de Hohenzollern maĭ mult de cît toțĭ Mitițiĭ cu slugărniciile lor, sînt ast-fel nimicite grație vizitei cu pricina.

Și ast-fel, regeluĭ Carol,—dacă ține să-șĭ reîmputernicească tronul,—nu'ĭ maĭ rămîne de cît să roage pe creator ca să-ĭ acorde un noŭ tifos în dinastie.

Vex.

D. Sturdza și vizita la Pesta

D. Dim. A. Sturdza nu se maĭ duce la Pesta. Infricoșat de indignarea pe care a stîrnit'o vizita la Pesta în țară și speriat de manifestația ostilă pe care i-o pregăteaŭ șoviniștiĭ ungurĭ, d. Dim. Sturdza a renunțat să se maĭ ducă să sărute mîna luĭ Banffy.

Aceasta s'a decis în consiliul de miniștriĭ ținut alaltăerĭ și în care chĭar uniĭ dintre colegiĭ d-luĭ Sturdza s'aŭ pronunțat contra mergereĭ d-sale la Pesta.

Era și de prisos

De alt-fel mergerea d-luĭ Sturdza la Pesta era și de prisos.

Se duc miniștriĭ de externe cu suveraniĭ la întîlnirile politice atuncĭ cînd eĭ aŭ o importanță.

Dar regele Carol a știut de mult să ĭa în mîĭnile sale conducerea exclusivă a politiceĭ externe. Nicĭ odată el nu a comunicat miniștrilor de externe hotărîrile sale, aceștia aŭ fost tot-d'a-una numaĭ niște secretarĭ aĭ regeluĭ.

Guvernul în această afacere nu avea de cît un singur lucru de făcut: să se opuĭe ca regele să meargă la Pesta. Din moment ce n'a făcut aceasta, orĭ se va duce d. Sturdza cu regele, orĭ nu, importanța vizitei este aceĭaș.

Manifestațiile Ungurilor

Că aceasta este adevărul, avem dovadă și în atitudinea ziarelor ungureștĭ, carĭ nu se opresc să reamintească acum d-luĭ Dim. Sturdza discursurile, pe carĭ le-a ținut pe cînd era în opoziție, în contra Ungurilor, și să constate că acum d. Sturdza s'a schimbat.

Disprețul cu care vorbesc despre d. Sturdza ziarele ungureștĭ, ĭ-a arătat că manifestațiile șoviniștilor nu vor fi împedicate de autoritățile din Pesta și că ele aŭ aprobarea preseĭ ungureștĭ.

In partidul liberal

Ceea ce l'a înspăimîntat însă și maĭ mult pe d. Sturdza a fost faptul co adversariĭ săĭ, din sînul partiduluĭ, se pregăteaŭ să-ĭ dea lovitura pe chestia mergereĭ la Pesta. Această chestie ĭ-ar fi prăpădit cu totul autoritatea în partid, maĭ ales acum cînd i se discută cu atîta putere portofoliul prezidențial.

D. Sturdza va rămîne în țară și va face chĭar manifestație, plimbîndu-se prin Bucureștĭ, ca și cum pentru a dovedi că regele, nu d-sa, e vinovat pentru vizita de la Pesta.

Păpușerie goală!

Rep.

Turta politicianilor

Hoțiĭ deștepțĭ cînd vor să se introducă și să fure nesupărațĭ într'o casă străină, aŭ grije să arunce cîinilor din curte, cîte o bucată de carne, cîte o turtă care, ocupîndu'ĭ, ĭĭ face să tacă.

Tocmaĭ așa fac și politicianiĭ carĭ vor să nu fie tulburațĭ în operațiunile lor financiare și să'șĭ poată face treburile sub toate guvernele.

Indată ce pun la cale înființarea uneĭ marĭ instituțiĭ financiare saŭ industriale, daŭ cîte o părticică din beneficiĭ și la cîțĭ-va dintre politicianiĭ din partidele adverse.

Grație acesteĭ dibăciĭ, vedem în consiliile de administrație ale tutulor instituțiilor financiare și industriale, fondate de liberalĭ în interesul lor și al partiduluĭ lor, figurînd alăturĭ cu d. Dim. Sturdza pe d. M. Ghermani, alăturĭ cu d. Em. Costinescu pe d. Al. Marghiloman, lîngă d. Nacu pe d. Tache Ionescu, etc. etc.

Și pot să facă apoĭ speculanțiĭ orĭ-ce cu aceste instituțiĭ, pot să lovească în interesele publiculuĭ și ale libertăților publice orĭ-cît de grozav, nimenĭ nu suflă un cuvînt, de oare-ce cu tantiemele consiliuluĭ de administrație, eĭ șĭ-aŭ asigurat tăcerea tutulor gazetelor de partid. Politicianiĭ sînt ocupațĭ să mănînce turta ce li s'a aruncat.

Voința *nu poate să vorbească pentru-că sînt dd. Sturdza și Nacu.*

Constituționalul *tace pentru-că sînt dd. Al. Marghiloman și M. Ghermani.*

Timpul *nu suflă pentru că e d. Tache Ionescu.*

Și sînt foarte dese ocaziile în carĭ unele dintre institutele financiare aŭ izbit în interese superioare și aŭ contribuit la desființarea libertăților publice.

Ar fi bine ca oameniĭ politicĭ să nu'șĭ maĭ împrumute cu atîta ușurință numele și autoritatea lor ca să servĭe de paravan la o mulțime de fapte ce ar trebui să fie criticate.

Ianus

Un banchet

Multe ideĭ marĭ se nasc împrejurul meselor încărcate și nu odată banchetele aŭ produs marĭ schimbărĭ politice.

Anul acesta era cît p'aci ca un banchet să salveze situațiunea liberalizmuluĭ din Romînia, ĭar d. Sturdza să rămîĭe nesupărat pe scaunul săŭ de premier.

Iată chestia:

Cu ocazia expozițiuneĭ de la Constanța era vorba să se dea un mare banchet la hotelul Poteceanu. Antreprenorul comandase chefaliĭ și barbuniĭ, sticlele cu șampanie cît și cotletele de berbec, cînd iată că banchetul e contramandat! Care să fi fost cauza?!

Știrea pusă în circulație este că d. Sturdza a fost reținut lîngă cosciugul regretatuluĭ Radu Stanian, însă ceĭ carĭ știŭ pătrunde în secretele oficialilor daŭ altă versiune.

In adevăr, banchetul cu pricina avea o destinațiune maĭ mare, el era hotărît să provoace o serie de pupăturĭ liberale și să distrugă orĭ-ce urme de dizidențe liberale.

Așa se vorbea, că la acest banchet vor azista d-niĭ Sturdza, Stătescu Aurelian, Tache Giani, Stolojan, Djuvara, că toțĭ corifeiĭ liberalizmuluĭ se vor împăca în aplauzele hogilor și muftiilor, că la hotel Poteceanu se vor pune bazele viitoruluĭ mare minister liberal!

Dar.... banchetul a fost contramandat.

Și a fost contramandat, fiind-că d. Aurelian a refuzat să vie la Constanța și fiind-că tîrgul dintre liberalĭ nu dăduse nicĭ un rezultat.

Stop.

Unde e studențimea

care voia odinioară să smulgă fulgerul din înălțime și să-l arunce în Ungurime? unde e Liga care a organizat atîtea banchete patriotice? unde sînt toțĭ aceĭ fiĭ aĭ Romînieĭ, să intoneze un înălțător: „Deșteaptă-te Romîne!“ în momentele aceste de adevărat doliŭ național?

Dar apărețĭ odată, apărătorĭ aĭ simțireĭ și onoareĭ romîneștĭ: un neam întreg stă să v'asculte glasul!

„Umilițĭ și ofensațĭ“

Nu e vorba de cunoscutul roman al celebruluĭ Dostoiewsky! E vorba de ceva maĭ puțin, de aceĭ monarchĭ superbĭ și fanfaronĭ carĭ, atot puternicĭ față de popoarele ce conduc, primesc toate umilințele și toate ofensele de la străĭniĭ stăpîniĭ lor.

Primul ofensat al anuluĭ acestuĭa a fost principele Ferdinand al Bulgarieĭ. Prințișorul atît de măreț la Sofia și la Filipopolĭ, protectorul atît de autoritar al Boicefilor și al Novelicilor, a fost silit să facă o vizită umilitoare la Sinaia.

Mîndrul Ferdinand de Coburg, scoborîtor din puternica dinastie a Burbonilor, omul de asupra căruĭa planează călcîiul protector al țaruluĭ rusesc, a fost împins către Sinaia. Și a trebuit să meargă, și a trebuit să se întoarcă cu fruntea plecată, umilit și ofensat.

Al doilea la rînd vine regele Carol, falnicul vlăstar din trunchiul hohenzollernian, agentul tripleĭ alianțe, însărcinat să mortifice pe kneazul Bulgarieĭ.

Aceea ce a pățit Ferdinand de Coburg la Sinaia, pățește astăzĭ Carol de Hohenzollern la Buda-Pesta; precum cel d'întîiŭ a fost silit să viziteze Curtea romînă, tot asemenea cel d'al doilea este silit să viziteze capitala maghĭară; Carol de Hohenzollern, ca și Ferdinand de Coburg, este umilit și ofensat de către potentațiĭ Europeĭ.

Atîta numaĭ că umilința pe care o îndură regele nostru însemnează: sfidarea pentru Romîniĭ din regat și tirania pentru Romîniĭ din Ardeal.

Dragoș.

DIN CARNET

Femeĭa-Avocat

D-șoara Chauvin, doctoreasă în drept, a cerut barouluĭ parizian, ca să o înscrie în tabloul avocaților. Presa franceză discută această cestiune și firește că se pronunță în chip diferit, fie-care ziar, după credințele și principiile sale. In general nota este în potriva cerereĭ, de oare-ce *femeĭa nu poate fi avocat pentru ca nu poate fi.* Uniĭ pretind că ĭ-ar fi greŭ să poarte *roba*, alțiĭ că nu va putea pleda oare-carĭ cauze scabroase, și apoĭ vin cele-l'alte argumente carĭ se aduc de obște în potriva intrăreĭ femeeĭ în profesiunile liberale.

Nu știm care va fi hotărîrea barouluĭ parizian. Ceea ce știm e, că, din nenorocire, la Bruxelles baroul și magistratura s'aŭ pronunțat în potriva înscriereĭ uneĭ alte femeĭ, d-ra Popelin. La noĭ corpul avocaților a fost maĭ liberal, d-șoara Bilcescu, azĭ d-na Alimănișteanu, a fost înscrisă între membriĭ barouluĭ. D-sa însă, n'a putut presta jurămînt, de oare-ce procurorul general voĭa să facă opunere în potriva acesteĭ cererĭ și tînăra doctoreasă n'a voit să prejudice lucrurile, așteptînd timpurĭ maĭ bune.

A venit însă timpul cînd toate prejudecățile în potriva femeeĭ trebuĭe să dispară. Aceleașĭ obĭecțiunĭ s'aŭ făcut în potriva femeeĭ ca profesoară, doctor saŭ artistă. Azĭ, slavă domnuluĭ, experiența a dovedit că lumea nu s'a prăpădit fiind că femeĭa a dat lecțiunĭ, a pictat, orĭ a căutat bolnaviĭ. Acelaș lucru se va întîmpla și cu avocatura. Experiența a fost făcută în cîte-va cantoane din Svițera și în America. Cînd se va crea primul precedent, se va vedea că toată această opunere nu era de cît fructul prejudițiilor sociale.

Cos.

Blestemul neamuluĭ

A fîlfîit tricolorul maghĭar de asupra Capitaleĭ Romînieĭ; ĭată acum și tricolorul romîn îngenunchiat în capitala magnaților ungurĭ.

Poporul Romînieĭ libere, interzis politicește de epitropia criminală a celor maĭ perverșĭ politicianĭ, n'a avut pînă azĭ răspunderea nicĭ uneĭa din trădările odioase ale drepturilor și aspirațiunilor celor treĭ milioane de frațĭ din Ungaria.

Aŭ tîrguit, aŭ vîndut, aŭ trădat stăpîniĭ nefericiteĭ noastre patriĭ — poporul însă, neamul romînesc a răbdat, așteptînd ziua mare a socotelilor definitive!

Dar stăpîniĭ nu s'aŭ oprit: vînzarea nu era destulă; trebuĭa rîsul, trebuĭa batjocura sîngeroasă, trebuĭa ceardașul maghĭar peste trupul neamuluĭ romînesc — și va lăsa urmă adîncă pe fața Romînieĭ călcîiul magnaților, asasinĭ aĭ libertățeĭ, cultureĭ și simțireĭ romîneștĭ.

Blestemul unuĭ neam întreg vă urmărește, vînzătorĭ nemernicĭ aĭ romînizmuluĭ — și blestemul ăsta o să vă ajungă și dincolo de mormînt!

Ad.

13 Septembrie 1848

Una din frumoasele zile în care poporul romîn șĭ-a vărsat cu eroic curagiŭ sîngele pentru libertate.

13 Septembrie nu amintește o mare bătaĭe, nicĭ o victorie strălucită.

13 Septembrie nu se incarnează în figura impunătoare a unuĭ general renumit și nicĭ nu glorifică pe un rege care a privit cu ochianul, de la cîțĭ-va kilometri, o sîngeroasă bătaĭe.

13 Septembrie este ziua în care o mînă de oamenĭ, răŭ armațĭ, fără linie de bătaĭe și fără comandanțĭ, aŭ avut curagiul să ridice armele și să răspundă cu bărbăție la un atac pe care îl primiseră de la comandantul uneĭ armate întregĭ.

Pompieriĭ din Dealul Spireĭ aŭ ridicat armele, pentru că inimile lor băteaŭ de dorul libertățeĭ ca inimile tuturor Romînilor.

13 Septembrie este opera poporuluĭ care știe să se jertfească pentru apărarea uneĭ ideĭ și atuncĭ cînd n'are speranță să biruĭască.

*

Revoluția de la 1848 este opera poporuluĭ și în zadar caută cîțĭ-va politicianĭ să-șĭ atribue lor acea frumoasă și patriotică mișcare.

Poporul dorea atuncĭ libertatea, el se ridicase ca s'o dobîndească și el, cu curagiul și voința luĭ de fier, a îmbărbătat și a pus în pĭcĭoare un guvern care nu găsea în el puterea de rezistență, pentru că nu avea credință.

Sînt rarĭ, sînt foarte rarĭ momentele atîta de frumoase în istoria popoarelor. Sînt puține popoarele carĭ se pot făli că aŭ simțit la un moment dat cu atîta putere, farmecul libertățeĭ și aŭ avut atîta curagiŭ ca să lupte pentru ea.

Pe cînd guvernul, compus din așa numițiĭ conducătorĭ, își părăsea postul și se supunea, fără rezistență, ordinelor luĭ Duhamel, date prin supusul săŭ Fuad-pașa, poporul înflăcărat de credință în dreptatea cauzeĭ sale și setos de libertate oprea, făcînd zid din pĭepturĭ goale și brațe nearmate, oștirile turceștĭ să înainteze.

Potopul sălbatic, ucigător, strivitor, mergea înainte, cotropea poporul căruĭa de nicăerĭ nu-ĭ venea nicĭ cuvînt de îmbărbătare, nicĭ învățămînt pentru rezistență.

Mureaŭ țăraniĭ la porțile Bucureștiuluĭ, mureaŭ pompieriĭ în Dealul Spireĭ, se jertfeaŭ Romîniĭ, căcĭ vedeaŭ cum pĭere idealul pentru care se luptaŭ.

*

Guvernul revoluțiuneĭ le dăduse ordin soldaților romînĭ să predea cazarma armateĭ turceștĭ și s'o primească, pe aceasta, cu onorurile cuvenite.

Se cerea soldaților o retragere care nu intra în mintea lor încălzită de idealul libertățeĭ. Soldațiĭ, ca și țăraniĭ, așteptaŭ în acele momente scăparea țăreĭ.

Eĭ eraŭ gata de luptă și nu așteptaŭ de cît să'șĭ verse sîngele pentru neatîrnarea patrieĭ.

Dar soldatul este soldat. Ordinul locotenențeĭ, care decreta dezarmarea, retragerea în liniște, renunțarea la luptă, supunerea față de reprezentantul Turcieĭ, trebuĭa să fie ascultat.

Se hotărîră soldațiĭ să se supuĭe, dar pĭeptul le zvîcnea de durere că nu putuseră, luptînd, să cîștige țăreĭ libertatea.

Se grămădeaŭ spre poarta cazărmeĭ, vroiaŭ să se retragă. Atuncĭ un incident, altă dată fără nicĭ o însemnătate, fu destul ca să aprindă focul. Un Turc — se zice chĭar Kerim-pașa — izbi cu sabia pe un pompier.

Puștile răspunseră îndată.

Atît era de mare dorul de luptă, setea de libertate, credință în sfințenia cauzeĭ, în cît, de și eraŭ o mînă de oamenĭ și înconjurațĭ de toate părțile de armata turcească, pompieriĭ începură lupta.

Și cu atîta furie, cu atîta avînt, cu atîta bărbăție, că puseră mîna pe tunurile Turcilor și începură un foc omorîtor în rîndurile inimice.

Șefiĭ alergară din toate părțile și abĭa îĭ liniștiră.

Braviĭ se retrag, dar aceĭa carĭ nu putuseră să'ĭ zdrobească în luptă, ĭĭ zdrobiră prin trădare. După ce lăsară armele și se retraseră, Turciĭ traseră asupra lor o salvă de artilerie.

Mișelie!

*

Și dacă aŭ pĭerit uniĭ dintre eĭ atuncĭ și dacă alțiĭ aŭ fugit văzînd trădarea nimicitoare, totușĭ eĭ aŭ scris în istoria poporuluĭ romîn o pagină strălucită. Pentru această pagină neamul romînesc trebuĭe să le fie vecĭnic recunoscător și vecĭnic să'șĭ aducă aminte de mormîntul eroilor în această zi de 13 Septembrie.

Dar unde e monumentul care să vorbească zilnic, neîncetat și tutulor despre braviĭ pompierĭ?

Unde sînt monumentele carĭ să ne vorbească despre atîtea alte fapte glorioase, despre atîtea lupte pentru libertate?

Ce trist e răspunsul pe care trebuie să-l dăm, ce răŭ știŭ să-și facă datoria aceĭa carĭ sînt în capul acesteĭ țărĭ!

R.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale)

Dragă Chițibuș,

Ultima-ți corespondență, intitulată „Iubirea eternă“ m'a pus pe gîndurĭ; și cu toate că nu ți-am maĭ scris de mult, mĭ-am propus azĭ să'țĭ răspund. Eștĭ tu oare convins, că nu poate exista dragostea eternă în viața conjugală?

Ar fi foarte trist, Chițibuș dragă, dacă am avea toțĭ aceleașĭ ideĭ ca tine; nu vezĭ tu oare, cîte ființe ajung fericite, numaĭ și numaĭ, prin legitima conjugală! Eŭ cred că excepțiunile sînt căsniciile nenorocite. Omul însă din fire, se agață în tot-d'auna numaĭ cînd aude ceva răŭ, fie cînd e vorba de o femee, de un bărbat, saŭ de orĭ-ce alta; așa că auzind vorbind, că unul saŭ altul ar fi nenorocit în viața luĭ conjugală, o istorisește în dreapta și în stînga, așa că se știe imediat și se vorbește peste tot locul despre nenorocirea eĭ saŭ a luĭ.

Dar cînd vezĭ atîtea și atîtea perechĭ fericite, nicĭ prin gînd nu'țĭ vine a istorisi, cum că cutare saŭ cutare e fericit. Ce să zic, este invidie saŭ răutatea înfiptă în om, care îl face a nu vorbi nicĭ odată de fericirea altuĭa, cel mult așa în treacăt. De aceea răul, fie el cît de mic, este imediat lățit și lungit peste tot locul, și de aceea credețĭ voĭ că nu poate exista fericirea conjugală. Te pot asigura din puțina experiență ce am avut-o, și după cum judec eŭ viața conjugală, că nu poate să fie un traĭ maĭ fericit, de cît atuncĭ cînd omul singur, fie el bărbat saŭ femee, caută, prin sentimentele și purtările luĭ, a'șĭ cîștiga iubirea soțuluĭ saŭ a soțieĭ sale. Dacă însă crezĭ, Chițibuș dragă, că așĭ fi în stare să suport infidelitățĭ din partea aceluĭa pentru care eŭ 'mĭ jertfesc toată viața mea, și auzĭ d-ta, eŭ să caut încă, cu sînge rece, să'l readuc în brațele mele, of! bine judecĭ, dar ce crezĭ d-ta, că în femee curge sînge de pește, nu avem noĭ oare aceleașĭ sentimente, aceleașĭ ambițiunĭ, cum le aŭ bărbațiĭ? Pentru-ce Dumas vă spune, atuncĭ cînd o femee, pe care o iubițĭ, și care v'a iubit, vă trădează, să nu facețĭ vorbă multă, și „tue la“?

De ce oare nu s'ar întrebuința și la noĭ tot acest „tue le“ numaĭ schimbînd pe *a* în *e*?

De ce? Orĭ nu iubeștĭ pe bărbat, și atuncea 'țĭ este egal, dacă 'țĭ este fidel saŭ infidel, și nu pot de cît să mă uĭt cu dispreț la el. Dar odată ce iubesc pe acest om, cum așĭ putea eŭ cu sînge rece să văd cum acest om mă trădează, și apoĭ, auzĭ culmea, să maĭ caut prin bunătate și fel de fel de dezmĭerdărĭ, să'l fac a reveni iarășĭ la acea dragoste silită; și zicĭ încă tu singur, pentru un timp oare-care. Nu, dragă, nu, te înșelĭ dacă crezĭ, că o femee care se stimează, care este demnă de a fi numită bună în toată puterea cuvîntuluĭ, va fi în stare a se înjosi într'atîta, de a ridica pe omul ce l'a iubit cu sinceritate și care a trădat-o, din murdăria în care a căzut; nu, odată ce acest lucru s'ar întîmpla, cel maĭ bun lucru este a face un sfîrșit, două gloanțe ajung, unul ție, unul mie, și asta ne unește pentru veĭnicie!

Vezĭ, Chițibuș dragă, că nu mă unesc de loc cu corespondența ta de azĭ. Aĭ ideĭ cu totul inverse cu ale mele. De sigur, ar trebui un al treilea, să ne judece și să vază care din noĭ are dreptate. Te salut.

9/21 Sept. **Evrica.**

Poșta luĭ Chițibuș.—Irinel, *Loco. Nu pricep nimica. Maĭ scriŭ încă odată. S'o fi pĭerdut prima scrisoare.*

Chițibuș.

Revista cărților

Dicționarul Francezo-Romîn, de *Mariu Șăineanu.* Un volum de 705 paginĭ. Editura Samitca, Craiova. Prețul 5 leĭ broșat, 6 legat.

El cuprinde toate cuvintele vocabularuluĭ francez, chĭar și acelea pe carĭ Academia franceză încă nu le-a admis. Credincios principiuluĭ de a nu da nicĭ un cuvînt neobicĭnuit în școală și în viața practică, autorul a omis un mare număr de terminĭ, cu desăvîrșire învechițĭ saŭ căzuțĭ de mult în uitare, precum și expresiunĭ din *argot.*

Autorul a căutat maĭ ales a fi concis. Fie-care vorbă saŭ nuanță de sens e redată prin un singur termen corespunzător în limba romînă, foarte rar prin două, căcĭ a grămădi zece sinonime pentru unul e a produce o confuziune superfluă.

In privința termenelor technicĭ, carĭ ocupă o parte așa de importantă în viața practică și chiar în școală, dicționarul acesta, nu numaĭ că le-a oferit o largă ospitalitate, dar încă le-a însoțit de explicațiile lor, explicațiĭ scurte dar precise. Flora și Fauna sînt și ele bogat reprezentate.

Cu toate îmbunătățirile introduse, Dicționarul francezo-romîn nu conține de cît 705 paginĭ pe 2 coloane. Prin conținutul și prin execuțiunea sa, el va corespunde, cerințelor școaleĭ și publiculuĭ căruia se adresează.

CRONICA

Sinuciderea luĭ Mascagni

Telegraful a anunțat dăunăzĭ că Mascagni s'a sinucis și a dezmințit a doua zi această știre. Un amic al luĭ Mascagni povestește cu privire la aceasta, următoarele:

„Am dezmințit imediat știrea despre sinuciderea luĭ Mascagni. Mascagni nu poate să se sinucidă și nu se va sinucide, căcĭ e asigurat pentru 600.000 leĭ. S'a vorbit mult în ultimul timp despre situația materială rea în care se află maĭestrul italian din pricina pasiunilor nobile ce le are. Dar autorul *Cavalleriei rusticana* a trăit cu socoteală. Bohemul de altă-dată s'a înconjurat cu bogăție și splendoare, — dar tantiemele sale îĭ permit aceasta. Afară de aceasta el are veniturĭ sigure de 2800 leĭ lunar, și anume 1000 leafă de la Lonzogno și restul leafa de director al liceuluĭ Rossini.

„Bohemul de altă-dată se simte bine și ca mecen al arteĭ. Sînt puținĭ pictorĭ italienĭ de la carĭ Mascagni să nu fi comandat frescurĭ și tablourĭ pentru istoricul palat, în care aŭ locuit înaintea luĭ Rossini, Pedrotti și Verdi. Și de și locuĭește de cîțĭ-va anĭ în acest palat, maĭestrul nu e încă gata cu împodobirea luĭ.

„O curiozitate în palatul luĭ Mascagni o formează, fără îndoială, colecțiunea de cravate a acestuĭa. Capodoperele acesteĭ colecțiunĭ le formează colosalele funde englezeștĭ. Acum maĭestrul a maĭ adăogat o cameră muzăuluĭ săŭ internațional de cravate: camera cu cravate orientale.

„Actualmente maĭestrul se ocupă cu inventarea unuĭ praf fără miros și ucigător de moliĭ“.

Aceasta explică de ce maĭestrul nu maĭ face acum opere bune, — se ocupă de chimia farmaceutică. O fi crezînd poate că astă ocupație e maĭ rentabilă.

Inter.

Din Bîrlad

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ“)

Furt și incendiŭ.—Diverse.

D. Boroda, cofetar în orașul nostru, a fost victima unuĭ furt. Și ĭată cum. Lunĭ, 1 Septembrie, pe la orele 3 jum. un pungaș, introducîndu-se în cofetărie deschise casa de banĭ, fură binișor 300 de leĭ în hîrtiĭ și apoĭ, fără să se atingă de sertarul în care se afla moneda de argint, o luă la sănătoasa. Pe la vre-o jumătate de cale însă, pungașul se răzgîndi și, întorcîndu-se îndărăt dădu foc cofetărieĭ; în urmă fugi, pentru a nu se maĭ întoarce.

Focul începu sa ĭa proporțiĭ; din fericire însă, sergentul de post, zărind flacările prin fereastră, dadu alarma. D. Boroda se trezește atuncĭ și, cu ajutorul vecinilor, reușește să stingă focul. Pungașul însă, cu toate cercetările polițieĭ, n'a putut fi prins nicĭ pînă astăzĭ! Se zice că tot acest hoțoman ar maĭ fi încercat odată să dea foc prăvălieĭ d-luĭ cofetar Boroda.

Diverse

Cetățeniĭ din despărțirile I și III ale orașuluĭ Bîrlad aŭ adresat petițiunĭ revizoruluĭ școlar și ministruluĭ instrucțieĭ prin carĭ cer înființarea claseĭ a III-a la școala primară No. 5 de fete, din pricină că un mare număr din elevele promovate, ne maĭ avînd alte clase pentru a urma înainte, șĭ-aŭ întrerupt cursul.

Constatîndu-se maĭ multe cazurĭ de bolĭ molipsitoare printre vite, tîrgul săptămînal ce se face în orașul nostru s'a închis. Cu această ocazie ținem să spunem că bolile carĭ bîntuesc printre vitele din acest oraș există de mult și ceĭ în drept ar face bine să ĭa măsurĭ serioase pentru ca, în timpul cît tîrgul va fi închis, ele să fie îndepărtate cu desăvîrșire.

Cor.

Un bucureștean pe zi

Baritonul Pierre Dellin

E noul bariton pe care îl vom vedea în curînd debutînd pe scena Teatruluĭ Național. De și de origină belgiană, e un vechiŭ bucureștean, care se ocupă în Capitală de zecĭ de anĭ de ingineria mecanică. Succesele sale muzicale prin saloane aŭ făcut pe direcțiune să'l angajeze la operă și sperăm că aceĭaș primire simpatică îĭ se va face și de către marele public.

Per.

FEL DE FEL

Sărac cu numele. — Intr'o cameră din etajul de sus al uneĭ case maĭ mărginașe din Paris locuia de vre-o treĭ anĭ un fost bucătar. Camera era modest mobilată și fostul bucătar trăia sărăcăcĭos. El eșea în fie-care zi, cerînd de pomană, și nu primea pe nimenĭ la el acasă. Acum cîte-va zile portăreasa, văzînd că dînsul nu ese ca de obiceĭŭ, se duse ca să vadă dacă nu cum-va era bolnav. Ea bătu la ușă și, neprimind nicĭ un răspuns, merse de preveni pe comisarul de poliție. Sosind comisarul, ușa fu deschisă îndată. In lăuntru, pe podele, fostul bucătar se zvîrcolea de moarte. El fu atuncĭ transportat la spital, unde nu mult după aceea sucombă. După moartea luĭ se procedă la inventariarea lucrurilor din cameră în care locuise; mare însă fu mirarea celor prezențĭ cînd, răscolind printre rufărie, deteră peste scrisurĭ de obligațiunĭ și acțiunĭ diverse, reprezentînd o sumă de aproape o sută miĭ de francĭ. Bietul „sărac“!

Picior de proastă calitate. — Să fie vre-o săptămînă la mijloc. Un agent al polițieĭ din Paris anunțînd comisaruluĭ respectiv că un om șĭ-a rupt piciorul, acesta i-a spus să încheie raportul cuvenit și să ducă pe om la spital. Un sfert de oră maĭ tîrziŭ se prezintă un al doilea agent care aduse, învelit în cîte-va ziare, un obĭect de o formă lungă, pe care'l depuse pe biuroul inspectoruluĭ.—Ce este asta?—Piciorul unuĭ om ce și l'a rupt mergînd pe stradă.—De necrezut! In orĭ-ce caz, aleargă iute și du acest picior la spital... Inainte de a pleca însă, agentul desfăcu pachetul: piciorul era de lemn. Inspectorul rămase ca prost.—Dar trebuĭa să mĭ-o spuĭ! Și eŭ care am trimis pe acel om la spital! Comisarul atuncĭ se duse iute la spital. Acĭ o scenă analoagă avu loc... Ce se întîmplase? Unuĭ biet om i se dessurubase piciorul de lemn ce'l purta și căzuse jos. Niște agențĭ fiind față, unul din eĭ duse, după ordinul comisaruluĭ, pe om la spital, ĭar cel-l'alt, din „nebăgare de seamă“ saŭ din cine știe ce spirit, se prezintă cu piciorul de lemn la acelaș comisar, jucîndu'ĭ ast-fel o farsă.

PLINGERI

Incasatorul P. Arnăuțescu ni se plînge că, ducîndu-se la Iașĭ pentru a plasa pe o fată la o școală profesională din acel oraș, se pomenește de o dată, la hotelul ce descinsese, cu agentul polițienesc Leonte, de la comisia I din Păcurarĭ, care îl ia cu forța la închisoare, unde după ce'l maltratează și'l fură de 160 leĭ, se aruncă asupra feteĭ, pe care voi s'o seducă și care numaĭ grație strigătelor eĭ disperate scăpă.

Cetățeniĭ Gh. Dumitrescu, N. Rusescu și R. Rădulescu ni se plîng că, pe cînd se aflaŭ în cafeneaua d-luĭ P. Raiter din strada Izvor No. 10, se trezesc cu sub-comisarul secțieĭ 25, care'ĭ luă la bătaĭe și apoĭ îĭ duse la secția 26, unde'ĭ ținu pînă a doua zi dimineață, cînd îĭ bătu peste cap și peste tot ce nimerea.

Locuitoriĭ Marin Tancu, N. Dumitrescu, M. Tudor și N. Șerban, din plasa Sabaru, județul Ilfov, ni se plîng în contra perceptoruluĭ circomscripscripțieĭ 18, care le-a secvestrat fînețurile pe cîmp, unde, din cauza ploilor și umezeleĭ, sînt expuse putrezicĭuneĭ. In acelaș timp eĭ ni se maĭ plîng că, de și voĭesc să plătească fonciera, pentru care li s'aŭ secvestrat fînețurile, perceptorul refuză să primească pînă ce dînșiĭ nu vor plăti și pentru partea luĭ de fîneț, care se găsește secvestrat cu ale lor.

DIN STREINATATE

Austro-Ungaria

La Viena Camerile s'aŭ deschis și vechiul scandal, care a provocat închiderea sezioneĭ trecute, s'a reînceput. După cît se poate vedea pînă acum, obstrucționizmul va începe din noŭ, și nu știm dacă de astă-dată nu va cauza definitiva cădere a cabinetuluĭ Badeni.

In Ungaria la ordinea zileĭ e încă tot vizita împărătuluĭ Wilhelm II, pe cînd ziarele ungureștĭ abĭa menționează vizita regeluĭ Carol. Cuvintele măgulitoare, s'ar putea zice chĭar lingușitoare, ale exaltatuluĭ împărat al Germanieĭ, aŭ ridicat diapazonul șovinizmuluĭ maghĭar, cauzînd printr'aceasta mult răŭ prestigiuluĭ poporuluĭ austriac, despre care Wilhelm II nicĭ n'a pomenit.

Unguriĭ sînt nebunĭ de entuziasm!

Franța

La 10 Septembrie a încetat din viață generalul Bourbaki, în vîrstă fiind de 82 anĭ. El era de origine greacă, și în luptele de la Sebastopol îl întîlnim deja cu gradul de general. In războiul francogerman, din 1870, Bourbaki era comandant al armateĭ de Est, făcînd încercarea de a înainta cu 50.000 oamenĭ, prin Montbéliard și Belfort, în Germania de Sud. Incercarea sa, la început încoronată de succes, se sfîrși însă printr'un fiasco complect,—așa că Bourbaki încercă să se sinucidă trăgîndu'șĭ un glonte în creer, după ce maĭ întîĭ cedase comanda trupelor generaluluĭ Clinchart. Acesta conduse armata în Svițera, unde depuse armele. Bourbaki s'a restabilit și a maĭ avut tristul rol de a sugruma revoluția din Lion. La 1881 a fost trecut în retragere.

Grecia

Ziarul „Neue Freie Presse“ scrie: „La Atena se manifestează în mod zgomotos nemulțumirea cu tratatul de pace. Ziarele, ca și persoanele politice, se exprimă cu amărăcĭune, maĭ ales asupra controloluluĭ financiar și cer ca tratatul de pace să fie respins de Cameră. Lucrurile nu vor ajunge însă așa de departe. După ce prima impresie dureroasă va trece, ceĭ din capitala Grecieĭ vor începe să priceapă înțeleptul cuvînt al primuluĭ ministru Rallis, că respingerea păceĭ însamnă reînceperea războiuluĭ, și pentru aceasta nu e nicĭ momentul oportun, nu sînt nicĭ mijloacele trebuincĭoase.

Rusia

Una din cestiunile mult discutate s'a rezolvat în Polonia rusească. Ziarul „Pertersburgskia Vjedomonsti scrie: „Cestiunea numireĭ titularilor la locurile vacante ale mitropoliților catolicĭ în Polonia rusească e rezolvată. Papa Leo XIII a comunicat numele preoților destinațĭ să ocupe locurile vacante de mitropolițĭ din Polonia.

Guvernul rusesc a confirmat aceste numirĭ, carĭ vor fi sancționate printr'un ucaz deosebit ce va apare în curînd“. Regularea acesteĭ cestiunĭ este probabil primul rod al viziteĭ luĭ Nicolai II în Polonia.

Spania

Clericaliĭ triumfă. Ministrul-președinte, ministrul de finanțe și ministrul de justiție s'aŭ sfătuit asupra excomunicăreĭ ministruluĭ de finanțe Reverter, și aŭ hotărît să trimită papeĭ un memoriŭ.

Miniștriĭ s'aŭ adunat într'un consiliŭ în urma cerereĭ ministruluĭ de finanțe, care voĭește să demisioneze, fiind-că regina-regentă nu voĭește să semneze nicĭ un decret al ministruluĭ de finanțe, cîtă vreme Reverter va ocupa acest loc.

Se vede decĭ că preoțimea încă tot stăpînește Spania și pe regele acesteĭ țărĭ.

Dal

Litere-Arte-Științe

La Paris s'aŭ pus de curînd bazele uneĭ societățĭ cu numele de „Asociația internațională a ziariștilor amicĭ aĭ păceĭ“. Statutele acesteĭ societățĭ aŭ fost discutate acum cîte-va zile de către maĭ mulțĭ ziariștĭ din diferite țărĭ; tot atuncĭ s'a hotărît ca sediul societățeĭ să fie la Paris. Din noua societate fac parte ziariștĭ din presa lumeĭ întregĭ, cum și un mare număr de oamenĭ de litere de diferite naționalitățĭ. Membriĭ „Asociațieĭ internaționale a ziariștilor amicĭ aĭ păceĭ“ îșĭ ĭaŭ angajamentul să-șĭ pună condeiul în serviciul cauzeĭ păceĭ generale.

Zilele astea a murit la Paris Henri Chivot, unul din ceĭ maĭ productivĭ scriitorĭ dramaticĭ francezĭ. Chivot s'a născut la Paris în ziua de 13 Noembrie 1830. Maĭ întîĭ el a fost un bĭet copist în cancelaria unuĭ avocat, ĭar acum în urmă șef de biuroŭ la drumul de fier. Prima pĭesă a luĭ Chivot, „Une trilogie de pantalons“, a fost scrisă în colaborare cu un alt prieten și jucată la Palays-royal în 1855. La începutul carierieĭ sale, Chivot îșĭ luase de model, după cum chĭar singur a mărturisit-o într'o auto-biografie, pe Scribe și Labiche. De la dînsul rămîn o sumă de piese, dintre carĭ foarte multe de o valoare literară și artistică incontestabilă. Charles Chivot, fiul luĭ Henri Chivot, este pictor militar, asemenea de-o însemnată valoare.

Știrĭ artistice

După ce a petrecut două lunĭ în munțiĭ Elvețieĭ, vestita artistă Eleonora Duse s'a întors în Italia pentru a'șĭ lichida acolo afacerile sale personale. In acelaș timp, printr'o telegramă datată din Roma, ea a rugat pe impresariul eĭ să vină și dînsul acolo — pentru a fixa împreună și definitiv turneul săŭ din ĭarna asta, în timpul căruĭa va da șease reprezentațiĭ și la teatrul din Monte-Carlo.

Zilele astea celebra artistă Sarah Bethardt a părăsit Parisul, dimpreună ca administratorul săŭ general și cu tot corpul de artiștĭ de la teatrul „Renaissance,“ pentru a se duce să dea o serie de reprezentațiĭ în Elveția. De aci Sarah Bernhardt se va duce la Bruxelles, asemenea pentru a da cîte va reprezentațiĭ, apoĭ la Amsterdam și prin toate orașele maĭ principale din Olanda. Acest turneŭ va dura pînă la 20 Octombrie, cînd vestita artistă se va întoarce îndărăt la Paris.

Contrabanda din Piatra

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ“)

Arestarea luĭ Leon.—O asociație cu remiză.—Modul cum s'a introdus gazul.—Moliciunea parchetuluĭ. — Cocoloșirea afacereĭ.—Cine e Botez.—Subalterniĭ luĭ Botez.—Vînzarea gazuluĭ.—Parte civilă.

Instrucția în afacerea contrabandeĭ de aci continuă la parchet. D. procuror Cugler a depus pe Leon Stritman. Acest Leon nu e proprietarul petroleuluĭ, ci el servea de samsar între diferițĭ negustorĭ și Botez. Procurorul chemîndu'l la interogator, dînsul la început negă, dar după ce fu depus povesti cum s'aŭ petrecut lucrurile.

O asociație cu remiză

După cît a putut transpira de la instrucție, acest Leon, văzîndu-se părăsit de Botez, povestește că acesta l'a trimes în diferite rîndurĭ la ceĭ doĭ evreĭ, proprietariĭ gazuluĭ, propunîndu-le să introducă petroleŭ în oraș, fără să plătească taxa accizuluĭ comunal, și din daravera aceasta Botez să se profite cu 70 la sută din totalitatea taxelor, ĭar ceĭ 2 negustorĭ cu 30 la sută. Taxa accizală la butoaiele confiscate era de 100 leĭ, asupra cărora se zice că Botez a și primit un avans de 60 leĭ, ĭar Leon, samsarul, 10 leĭ.

Modul cum s'a introdus gazul

Introducerea gazuluĭ nu s'a făcut prin bariera cea maĭ frecventată: Bacăŭ-Piatra, ci carele aŭ pornit peste dealurĭ și aŭ intrat în oraș pe bariera Romanuluĭ, aceasta pentru ca să distragă atențiunea și gazul să se introducă prin o barieră unde Botez îșĭ avea oameniĭ ceĭ maĭ devotațĭ, niște contrabandiștĭ cunoscuțĭ. Dar lucrurile n'aŭ mers și contrabanda a fost prinsă de la început chĭar.

Moliciunea parchetuluĭ

Instrucția merge încet de tot și lumea e surprinsă că parchetul nu'șĭ face datoria complect. Botez n'a fost suspendat nicĭ pînă azĭ, ĭar Leon a fost eliberat din închisoare, după ce a fost ținut o zi și o noapte,—negreșit grație unor stăruințĭ oculte din partea celora carĭ aŭ interesul să cocoloșească afacerea.

Cocoloșirea afacereĭ

Și, după cît se pare, afacerea va fi cocoloșită, căcĭ ceĭ din capul comuneĭ pretind că onoarea partiduluĭ liberal e în joc. D-lor confundă cazul unuĭ contrabandist cu cinstea partiduluĭ! In loc să dea de gît pe acest Botez, d-lor se solidarizează cu el, îl ĭaŭ pe socoteală și vor să 'l scape. Dar fie sigurĭ că, orĭ cît ar căuta să acopere această afacere cu mușama, nu vor reuși.

Cine e Botez?

Acest Botez e cumnat cu d. Adamescu, primar al orașuluĭ, și are la activul săŭ maĭ multe fapte incorecte — între altele, o daraveră cu niște Turcĭ, de la carĭ ar fi pretins maĭ multe obĭecte *orientale*; Turciĭ refuzîndu-l, el, simplu funcționar pe vremurĭ, obține prin escamotare un ordin semnat de fostul ajutor de primar Isăcescu și închide prăvălia Turcilor, fapt pentru care a fost amendat numaĭ — ca unul ce e cumnat cu d. Adamescu.

Subalterniĭ luĭ Botez

Actualul șef al barieriștilor e un contrabandist de marcă; dînsul a făcut o contrabandă de făină, dar a fost prins și destituit; aceasta încă pe vremea conservatorilor. Acuma e cel maĭ bun și devotat amic al d-luĭ Botez. Asemenea și ceĭ-l'alțĭ barieriștĭ se zice că ar fi aleșĭ pe sprînceană, tot unul și unul. Și tuturor acestora li s'a încredințat averea comuneĭ Piatra!

Vînzarea gazuluĭ

Gazul confiscat a fost vîndut erĭ prin licitație publică și produsul a fost în-

---

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

115

JULES MARY

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

V

O privire a Jenny spunea luĭ Joltran
— Vezĭ, ea îl iubește!!

Și ochiĭ luĭ Joltran, oprindu-se asupra capuluĭ scump al tinereĭ fete, păreaŭ atît de dulcĭ!

Voiră s'o lase singură, cu totul dureriĭ sale.

Și eșiră fără a face zgomot.

Eșind, Jenny spuse ca și cum ar fi voit să fie sigură de viitor:

— Brațul tăŭ a fost destul de puternic pentru a pedepsi... Nu va fi prea slab pentru a'ĭ vindeca de așa dureroase rănĭ?

Joltran nu răspunse. Poate că se îndoia!!

In timpul acesta, în căsuța Celesteĭ, Sabina, plîngînd, spunea luĭ Gilbert;

— Ce o să devin singură... singură în lume?... Ah! copilul meŭ, iată'țĭ concendiul terminat... Mîine mă veĭ părăsi. datoria inexorabila datoria te recheamă la regiment... oare n'ar trebuĭ să mor maĭ bine?

El o luă în în brațe și o acoperi de sărutărĭ.

— Nu, mamă, nu te voĭ părăsi, căcĭ în fața nenorocireĭ ce ne izbește am înțeles că datoria pentru mine nu'ĭ să mă-întorc la regiment, ci să rămîn aci, lîngă tine pentru a veghea asupra sănătățeĭ tale, pentru a te susține în slăbiciunea ce te-a cuprins... Imĭ voĭ da demisia...

— Oh! micuțul meŭ, ce mare suferință pentru tine!...

— Da, mamă, nu'țĭ voĭ ascunde... Am plîns... Dar acum s'a sfîrșit... N'am făcut încă nimic pentru a'țĭ proba cît te iubesc pe tine căruĭa îțĭ datoresc totul!

Și numaĭ de azĭ înaintea vreaŭ să'țĭ arăt recunoștința mea.

— Oh! copilul meŭ, copilul meŭ, este prea mare sacrificiul ce țĭ'l impuĭ... Părăseștĭ visul întregeĭ tale viețĭ.

— Nu, mamă, visul viețeĭ mele acum este ca s'aduc prin mîngîiere puțină uitare în inima ta.

Ea'șĭ rezemă capul de umărul tînăruluĭ om.

Și plînse mult.

— Primesc, zise ea... Da, primesc... Apoĭ, încet adaose:

— Dacă aĭ fi plecat. nu m'aĭ fi maĭ văzut...

— Mamă, mamă!

— Da, gîndiĭ sa mor,.. M'așĭ fi omorît.

In timpul zileĭ Sabina primi o scrisoare adusă de Celesta de către un lucrător care nu așteptă răspunsul.

Această scrisoare conținea;

„D-nă, avem a vă întreține c'o afacere interesantă... Dar trebuie să fițĭ singură... Ne vom prezenta la d-voastră către orele patru.,. Regulațĭ ca să nu fie nimenĭ. .“

Ea așteptă impacientată această vizită misterioasă.

Cine eraŭ acești oamenĭ? Ce vroiaŭ?

De la fereastra sa, ea arunca din timp în timp cîte o privire spre Val-Dieu.

Omul care adusese scrisoarea era din Monthermé.

Pe aci decĭ trebuiaŭ să vie ceĭ doĭ oamenĭ.

Către orele patru ea îĭ zări departe: eĭ se îndreptaŭ încet, cu mîinile în buzunar spre casa Celesteĭ.

— Iată'ĭ, îșĭ zise ea.

Șĭ căută să'i cunoască.

Dar eraŭ încă prea departe. Nuputu decĭ. Totușĭ cu cît se apropiaŭ, inima eĭ începea să bată.

— Nu, nu, murmură ea, este imposibil...

— Și ea îșĭ înclină capul, și'șĭ deschise ochiĭ marĭ.

Eĭ maĭ făcură vre-o sută de metri.

Ea'șĭ înăbuși un strigăt:

— Eĭ! sînt eĭ!

Și repede privi pe ceĭ doĭ oamenĭ în fața cărora, cîte-va săptămînĭ în urmă, se găsea ea! Aceștia treziră în ea depărtate dar crude suvenirurĭ.

Ea văzuse deja pe oameniĭ carĭ se apropiaŭ în niște împrejurărĭ atît de dramatice!...

Eĭ eraŭ aceia pe carĭ părintele eĭ îĭ făcuse responsabilĭ de moartea sa și carĭ fropațĭ de această moarte pe care n'o comiseseră, plătiseră justițieĭ cu aceașĭ măsură crimele pentru carĭ aceasta nu era în stare să'ĭ urmărească!

Acești doĭ oamenĭ eraŭ aceĭ carĭ dețineaŭ secretul viețeĭ saŭ morțeĭ copiluluĭ săŭ.

Eraŭ aceĭ pe carĭ venise să'ĭ roage în închisoare și carĭ se arătară neînduplecațĭ.

Intr'un cuvînt, aceĭ carĭ ar fi putut să'ĭ dea copilul și carĭ, fără milă pentru desperarea și lacrămile sale, n'aŭ voit!

Eĭ îșĭ trăiseră ceĭ 20 de anĭ de închisoare.

Pentru ce acum reapăreaŭ în fața eĭ.

Căcĭ eraŭ eĭ, înșișĭ eĭ...

Iată'ĭ deja aproape...

Eĭ se consultă înainte de a intra. Par intimidațĭ. S'ar zice că nu știŭ dacă trebue să intre.

Ar avea aerul c'ar voi să se întoarcă.

Cel puțin așa crede ea.

Și poate în adevăr, gîndesc să se departeze; poate cred că'n această casă nimenĭ nuĭ așteaptă, cînd de o dată ușa se deschide și Sabina, palidă și clătinîndu-se, apare și le zise;

— Intrațĭ!

Eĭ ascultă. Și Sabina închine ușa după dînșiĭ.

Nervos, ea îĭ ea de mînă, rînd pe rînd.

Iĭ așează la lumină.

Și zice încă spre a se convinge:

— Da, da, nu mă înșel!

Marc Roux și Farigoule înțeleg.

Eĭ se înclină politicos:

— Nu, d-nă, nu vă înșelațĭ. Sîntem chiar noĭ...

Și prezentînd pe asociatul săŭ zise;

— Farigoule, fost director al faimoaseĭ agențiĭ din strada Dragonuluĭ. Cît despre mine, Marc Roux, tovarășul săŭ.

Sîntem noĭ aceĭa pentru carĭ ațĭ venit să'ĭ găsițĭ în închisoare și să le anunțațĭ că avețĭ probe despre inocența noastră. Sîntem noĭ în sfîrșit, aceea pe carĭ ațĭ lăsat să fie condamnațĭ din bunătate de inimă..

— Nu. Am făcut pentru a vă scăpa de la închisoare.

— Totul? zise Marc Roux ironie.

— Da... Ațĭ plătit crimele d-voastră precedente cu o condamnare care părea a vă face să expiațĭ omorîrea tatăluĭ meŭ... Și condamnarea d-voastră era dreaptă, foarte dreaptă, de oare-ce ațĭ refuzat uneĭ mame mijlocul chĭar de așĭ regăsi copilul!..

Și, ințețindu-se din ce în ce, adaose:

— Căcĭ, mi-ațĭ zis-o, d-voastră, Marc Roux... Mĭ-ațĭ zis că sîntețĭ d-voastră aceĭa pe carĭ tatăl meŭ îĭ însărcinase să părăsească pe noul meŭ născut...

— Nu să'l părăsească, dar să'l omoare.

— Mi-ațĭ spus-o... Mi-ațĭ spus că ațĭ fost mișcat de atîta inocență și în loc de o moarte îngrozitoare, de un act de călăŭ infam...

— Am dus pe micuț la Azistență... Da, am spus asta.

— Este adevărat?

— O jur. Este purul adevăr. Și dacă am avut milă, d-voastră m'ațĭ recompensat cu răŭ, mărturisițĭ o... Și dacă vă păstrez ură azĭ, cu bătrînul meŭ Farigoule, de aceasta nu veĭ fi plătită de cît cu ceea ce trebuie!!

Dar ea nu'ĭ asculta de fel!!

— Copilul mĕŭ! Venițĭ să'mĭ vorbițĭ de copilul meŭ?

— Nu venim de cît pentru aceasta!

— Trăește?

— Da.

— Ah! D-zeule! ah! D-zeule! zise ea pe jumătate nebună, într'o stare de exaltație extraordinară... Cum să cred? Cum să mă încred în cuvintele acestor doĭ mizerabilĭ? Nu se bucură oare de starea mea? Nu voiesc să'șĭ răzbune oare?

Marc Roux o întrerupse:

— Dacă am fi maĭ puțin bătrînĭ, poate c'am fi căutat să ne răzbunăm. Dar sîntem bătrînĭ voim să punem un sfîrșit tuturor. Răzbunarea nu ne-ar aduce o centimă, pe cînd contrar — o bună acțiune... Decĭ puteți să ne credețĭ... Fiul d-voastră trăește... vi se vor da, la ocazie, toate probele ce vă vor trebui...

Ea'șĭ împreună mîĭnile în semn de rugăminte arzătoare.

— Ce așteptațĭ ca să mi'l dațĭ?... Ce așteptațĭ, D-zeul meŭ! ca să vă repețĭ crima de altă dată?

— V'am zis-o: „Sîntem bătrînĭ.“ Trebuie să ne gîndim a ne pregăti puțină liniște pentru bătrînețe... Atuncĭ ne-am zis: Să cîștigăm drepturĭ la recunoștința d-neĭ Thomeret. Ea'șĭ va arăta gratitudinea umplînd de bine facerĭ bătrînele noastre zile. Oh! nu zîntem exigențĭ. Nicĭ n'avem dreptul să fim. Nu uitațĭ că după 20 anĭ de închisoare n'am venit în Franța de cît sub supraveghierea de-aproape a polițieĭ. Astfel cum să trăieștĭ! Decĭ nu vedem alt mijloc de cît să trecem în străinătate, unde să stăm pînă la sfîrșitul viețeĭ liniștițĭ și trăind din rente..

(Va urma)

easat de primărie. Legea însă prevede că și uneltele, carul și boii cu carĭ s'a făcut contrabanda, trebuĭe să se vîndă în profitul comuneĭ, lucru ce, spre marea mirare a orășenilor, nu s'a făcut și nu știm de ce.

Parte civilă

Maĭ mulțĭ cetățenĭ aŭ intervenit pe lîngă d. Const. Isăcescu, avocat, ca să-ĭ reprezinte la tribunal și să se constituĭe parte civilă, cerînd în numele lor daune-interese pentru comună. Dar aceasta nu'ĭ de ajuns, ci ar trebui ca ceĭ de la centru, în special d-niĭ miniștriĭ de justiție și de interne, să intervie cu autoritatea lor și să nu lase a se cocoloși lucrurile. Sistemul contrabandeĭ se practică pe o scară prea întinsă aci și averea comunală scade, în timp ce multe pungĭ goale se umplu.

Corespond.

AGITAȚIA DIN CAPITALA

— Vezĭ pagina 4-a —

Ediția de dimineață

REPORTAGIU

Din Capitală

Astă noapte s'a găsit în curtea circiumeĭ d-luĭ Sterie Guțulescu, din str. Mihaĭ Bravu 75, o fetiță ca de vre-o 3 zile.

Fetița era bine înfășurată și acoperită cu o pînză subțire; asupra eĭ nu s'a găsit nimic care să arăte dacă e botezată și cine'ĭ mama denaturată care l'a părăsit.

Comisarul secțieĭ respective, după îndeplinirea formalităților cerute, a transportat copila la spitalul Maternitatea.

Astă noapte, pe la orele 1 și jum., d. Neculaĭ Ianolescu, funcționar la poștă, în etate ca de 45—50 anĭ, domiciliat în strada Eminescu 5, s'a sinucis, trăgîndu-și un foc de revolver în dreptul inimeĭ. Moartea a fost instantanee.

D. Ianolescu locuia împreună cu d-na Elizabeta Metaxa cu care trăia în concubinaj de maĭ mulțĭ anĭ.

D. prim-procuror Sărățeanu s'a prezentat la fața loculuĭ spre a cerceta cazul, însă n'a putut afla cauzele carĭ ar fi putut determina pe Ianolescu să recurgă la acest act de disperare.

Azĭ dimineață, pe la orele 8, s'a prezintat la secția 22 D. I. Niculescu, din strada Elefterie 18, declarînd că femeĭa Catinca Paraianu, în etate de 80 de anĭ, văduvă, care locuește într'o cameră din aceiași curte, lipsește de acasă de 8 zile.

Comisarul respectiv, transportîndu-se la fața loculuĭ și văzînd ferestrele și ușa încuiate pe dinăuntru, a stricat un geam pe unde începu să iasă un miros cadaveric și îndată înțelese că femeĭa în chestie trebue să fie moartă.

Avizînd pe d. prim-procuror Sărățeanu, acesta se prezentă imediat la fața loculuĭ și intrînd în lăuntru, constată că femeea Parăianu este moartă de maĭ multe zile, cadavrul fiind în complectă stare de descompunere.

Din ordinul d-luĭ Sărățeanu cadavrul a fost transportat la Morga spre a i se face autopsie.

In strada Silvestru s'a întîmplat erĭ un scandal ne maĭ pomenit.

Un lăutar țigan, Dumitru Farmița, venind beat acasă a început să bată pe toțĭ veciniĭ din această stradă, lovindu'ĭ cu pietre și omorîndu-le păsările și animalele.

Comisarul secțieĭ XIII, fiind avizat, a refuzat să ĭa măsurĭ, de oare-ce lăutarul este prietenul luĭ.

Atragem atențiunea d-luĭ Caton Lecca.

Azĭ dimineață, pe locul viran din calea Griviței 180, s'a descoperit un om mort într'o groapă, în care se afla și puțină apă.

Din cercetările făcute s'a putut constata că acel cadavru este al unuĭ cerșetor care, fiind beat, a căzut aseară în acea groapă.

Din ordinul părchetuluĭ cadavrul a fost scos și transportat la Morgă.

Din țară

Un copil, în etate de 9 anĭ, fiŭ al d-neĭ Hadarag, din Huși, cumpărîndu-și un pistol cu care voia să împuște vrăbiĭ, din nebăgare de seamă s'a împușcat el însuși, în următorul mod: Copilul, după ce 'și cumpără pistolul, îl încărcă și plecă cu el în vie, cu intențiunea să împuște vrăbiĭ. Voind să dea un foc într'un stol de vrăbiĭ, capsa, pe care el din neștiință nu o apăsase în deajuns, n'a luat foc; atuncĭ copilul, căutînd să vază care e cauza că arma n'a luat foc, întoarse țeava spre piept, ĭar arma se descărcă și lovi pe copil, care și rămase mort pe loc.

Ciocnirile din Grecia

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne").

Atena, 12 Septembrie.— Al doilea secretar al ambasadeĭ rusești la Constantinopol a sosit aducînd tratatul dintre Turcia și Grecia.

Miniștriĭ puterilor s'aŭ întrunit la legațiunea rusească.

Tratatul se va face cunoscut guvernuluĭ probabil azĭ.

Camera va fi convocată pe Lunĭ saŭ Marțĭ.

Atena, 12 Septembrie.— O ciocnire s'a produs la Pireŭ între cîțĭ-va matelоțĭ bețĭ aĭ cuirasatuluĭ Augusta-Victoria, *și niște civilĭ. Un matelot scoțînd sabia a atacat mulțimea printre care eraŭ femeĭ și copiĭ.*

Un ofițer german a pus capăt incidentuluĭ.

INFORMAȚIUNI

Programa primireĭ perecheĭ regale la Budapesta

Iată programa oficială a primireĭ perecheĭ regale romîne la Budapesta.

Marțĭ 16 Septembrie.

2 ore 30 minute: sosirea la gara de Est.

Primirea la gară: împăratul Franz Iosef, archiduciĭ, archiducesa Maria Iosefa, miniștriĭ ungurĭ, comandantul corpuluĭ de armată, comandantul pîcțeĭ, primarul Budapesteĭ, prefectul de poliție, o companie de onoare cu superiorul reglementar. (D-niĭ de serviciŭ conduc perechea regală de la Viena).

Primirea în palatul regal: primul maistru al Curțeĭ și mareșalul Curțeĭ din Ungaria, la scara careuluĭ de jos.

In sala albă a careuluĭ de jos: ministrul conte de Goluchowski, domniĭ drapeluluĭ, suita împăratuluĭ Franz Iosef.

Domniĭ poartă gala cu panglicele ordinelor romîne, resp. austriace și ungurești, militariĭ cu însemnele de serviciŭ. Damele apar în toaletă de dimineață cu pălăriĭ. Toțĭ se duc în sala albastră. Apoĭ urmează prezentarea tuturor celor carĭ aŭ fost prezențĭ în sala albastră. Majestățile lor se retrag apoĭ prin sala de ceremoniĭ în apartamentele lor.

5 ore după amiazĭ: dejun în salonul roz al careuluĭ de jos. D-niĭ generalĭ sosesc în uniforma de serviciŭ saŭ de proprietar de regiment, ceĭ-l'alțĭ d-nĭ militarĭ „cu parade", fără însemne de serviciŭ, domniĭ civilĭ în frac, doamnele demi montante.

8 ore seara: reprezentație de gală la operă. Majestățile lor și archiduciĭ în loja mijlocie, suitele în loje, eventual în parchet. Toaletă: gala fără decorațiĭ, fără însemne de serviciŭ. Damele în rochiĭ decoltate cu bijuteriĭ. Intr'un entr'act majestățile lor și suita ĭaŭ ceaĭul în salon.

Mercurĭ 17 Septembrie:

Inainte de amiazĭ: Primblărĭ. Ora 12 jum.: Regele Romînieĭ ĭa dejunul cu ofițeriĭ reg. 6 infanterie.

După amiazĭ: primblare în jurul Budapesteĭ. Vizitarea nouluĭ parlament.

Ora 6 seara: prînz de gală în sala mare. Costum: gala cu panglicele marilor crucĭ austriace resp. austro-ungare, cu însemne de serviciŭ: damele în rochiĭ decoltate cu bijuteriĭ. Trăsurile trag la scara careuluĭ de sus. Adunarea: majestățile lor și archiduciĭ în sala din colțul careuluĭ de sus, ceĭ-l'alțĭ mosafirĭ în sala roz și albastră.

Cerc: în sala roz și albastră și în camera albă.

Muzică militară în sală.

9 ore 15 minute seara: Plecarea majestăților romînești din gara de Est. (Fără prezentare).

Stagiunea Teatruluĭ Național din Iașĭ se va deschide în ziua de 5 Octombrie, cu piesa „Boeriĭ și Ciocoiĭ.

Din cauza număruluĭ prea mare de elevĭ la liceul Mateĭ Basarab, din Capitală, ministerul instrucțiuneĭ publice a hotărît înființarea încă a treĭ clase divizionare, pentru care scop a și închiriat casele Laurian.

Comitetul național studențesc a fost de urgentă convocat aseară pentru a delibera asupra atitudineĭ ce trebuĭe să păstreze față de mergerea regeluĭ la Pesta.

E vorba de organizarea unor marĭ meetingurĭ de protestare în toată țara.

D. Atanase Kraeff, deputat și unul dintre fruntașiĭ opozițieĭ din Bulgaria, a sosit în Capitală.

D. Kraeff face parte din partidul radoslavist și este un sincer prieten al Romînilor.

Rezultatul concursuluĭ de la institutul Oteteleșeanu, din Măgurele, se va da Lunea viitoare.

Abonamentele la *Moda ilustrată*, precum și prenumerările la primul săŭ număr fiind foarte marĭ, încunoștințăm pe depozitariĭ din provincie că înscrierile pentru foĭ trebuĭe să le facă de acum, pentru ca administrațiunea ziaruluĭ să poată lua măsurĭ de a satisface cît posibil maĭ multă lume.

Moda ilustrată va fi decĭ găsită spre vînzare la toțĭ vînzătoriĭ și depozitariĭ de ziare din țară. Primul număr va apare *Sîmbătă 20 Septembrie.*

Cămătariĭ înaintea instrucțieĭ

D. judecător de instrucție Vasiliu, voind să se convingă pe deplin despre origina polițelor d-luĭ Radu Văcărescu, în valoare de 200 miĭ de leĭ, pe carĭ le-a găsit la samsarul Șapira, a citat erĭ din noŭ la cabinetul săŭ pe maĭ mulțĭ cămătarĭ și samsarĭ pentru a 'ĭ interoga.

De asemenea a fost citat la judecătorul de instrucție și d-nu Radu Văcărescu.

*

D. Vasiliu a luat maĭ întîĭ interogatoriul d-luĭ Văcărescu. Acesta a susținut că polițele de 200 miĭ de leĭ, pe carĭ le-a dat luĭ Jean Avramescu, nu sînt din 1893, ci din 1897, cînd d-sa, fiind pus sub interdicțiune, n'avea dreptul să subscrie polițe orĭ să ĭa alte angajamente de soiul acesta.

D. Văcărescu cere chĭar ca să dovedească cu martorĭ, că polițele aŭ fost date acum, ĭar nu în 1893, cum este scris pe polițe și cum indică filigramul polițelor.

*

Pentru a se convinge de cele declarate de d. Văcărescu, d. judecător de instrucție Vasiliu ordonă confruntarea acestuĭa cu Jean Avramescu.

Acesta susținu însă de față cu judele de instrucție și cu d. Văcărescu, că polițele aŭ fost date în 1893 și că singura dovadă admisibilă sînt polițele, carĭ pe lîngă că poartă data de 1893, apoĭ și blanchetele aŭ filigramul din acel an.

D. Văcărescu susținu contrariul, cerînd proba cu martorĭ.

*

D. Vasiliu a ascultat totuși martoriĭ invocațĭ de d. Văcărescu. Jean Avramescu maĭ invocă încă un motiv în contra d-nuluĭ Văcărescu și anume, că d-sa, de și pus de mult sub interdicțiune, totuși cum actul de interdicțiune n'a fost publicat, conform legeĭ, de cît în Iunie a. c., nimenĭ nu trebuĭe să țină socoteală de acest act de cît de la Iunie încoace.

*

Judecătorul de instrucție va interoga și pe cămătarul Goldwurm, care este proprietarul polițelor, pentru a vedea dacă acesta, cînd a cumpărat polițele, știa că ele aŭ fost semnate de o persoană oprită de lege, ca să facă astfel de operațiunĭ financiare.

Cămătarul Goldwurm n'a sosit însă nicĭ pînă azĭ din străinătate.

Mircea.

Löbel Effendi, censor și inspector general la ministerul de instrucțiune publică din Turcia, a sosit erĭ în Capitală. Löbel Effendi a venit la Bucureștĭ pentru a studia organizația școlară din țară spre a servi la reformele pe carĭ sultanul voiește să le introducă în organizațiunea școlară din Macedonia.

Funcționarul turc va fi primit în audiență de către d-niĭ Sturdza și Haret cărora le va remite scrisorĭ de recomandațiune din partea ministruluĭ de instrucțiune din Turcia.

Primăria comuneĭ Galațĭ a cerut ministeruluĭ de interne autorizarea să cumpere casa defunctuluĭ Lambrinide, în scop de a înființa o ospătărie comunală.

Prețul cumpărăreĭ aceleĭ case este de 100.000 leĭ și va fi plătit în rate în timp de 20 de anĭ.

Erĭ, la orele 3 p. m., consiliul general al instrucțiuneĭ publice s'a întrunit în ședință; el s'a ocupat cu stabilirea programeĭ pentru predarea științelor naturale și în școlile primare.

Moșiile regeluĭ

Am publicat dăunăzĭ mizeriile ce aŭ de îndurat țăraniĭ de pe moșia regală Broștenĭ.

Iată azĭ petiția țăranilor de pe moșia regală Poenĭ, din jud. Iașĭ:

Majestate!

D. Brening, administratorul moșieĭ regale Poenĭ, din jud. Iașĭ, abuzînd de situația sa, ne speculează nevoile; așa de pildă, d. Brening, după ce ne vinde finețul cu 80 leĭ falcea și după ce îl cosim și îl clădim, d-sa trimete pădurariĭ și ne aduce cu sila la scos lemnele din parchetele regale cu amenințare că dacă nu venim la acest beilic, ne restituĭe 15 leĭ prețul cosituluĭ și ne oprește finul. Noĭ văzîndu-ne constrînșĭ de a nu pieri vitele de foame la ĭarnă, sintem nevoițĭ a munci pe preț de 1 leŭ 50 banĭ pe zi cu carul cu 2 boĭ pînă la achitarea costuluĭ erbeĭ ce am avut nenorocirea de a cumpăra și pe care după această sistemă, plătim de 4 orĭ prețul uneĭ zile cu carul, în localitate fiind de 6 leĭ.

Urmează peste 50 de iscăliturĭ.

*

Țăranĭ, fițĭ liniștițĭ: Vodă bencheluește la Pesta!

Noua cortină de fier de la Teatrul Național este deja instalată.

Stagiunea se va deschide la 15 Octombrie cu piesa „Marioara" de Carmen Sylva.

Trupa lirică își va începe reprezentațiile la 1 Noembrie cu „Aida" saŭ „Favorita".

Gimnaziul Alexandru-cel-Bun din Iașĭ s'a închis pentru 15 zile, din cauză că fiul directoruluĭ gimnaziuluĭ, care locuește într'aceĭaș casă, s'a îmbolnăvit de febră tifoidă.

Primăria comuneĭ Iașĭ proectează contractarea unuĭ împrumut de 20 milioane leĭ la o casă de bancă din Berlin.

Acest împrumut se crede a fi destinat în special continuăreĭ maĭ multor lucrărĭ începute.

O nouă barbarie militară

La Bacăŭ s'a întîmplat o nouă barbarie militară. Eroul acesteĭ barbariĭ este locotent-colonelul Boerescu, din reg. 8 de artilerie, care sosind zilele trecute la Bacăŭ și descinzînd la hotelul Central, n'a găsit nimic maĭ bun de făcut de cît să bată pînă la sînge pe ordonanța sa.

Pasageriĭ din hotel crezînd că actul brutal comis de l-t.-colonelul Boerescu este un ce accidental, se abținură de la orĭ-ce protestare.

Indignarea pasagerilor fu însă cu atît maĭ mare cînd văzură că zilnic lt.-colonelul bătea la fie-care oră pe sărmanul soldat care îĭ servea de ordonanță.

*

Alaltăerĭ strigătele ordonanțeĭ eraŭ atît de sfâșietoare, că pasageriĭ se hotărîră să intervie și se suiră sus în camera l-t. colonelului, unde găsiră pe ordonanța trîntită la pămînt, ĭar pe l-t. colonelul lovind cu pinteniĭ pe bietul soldat în burtă și în cap. Șiroaĭe de sînge curgeaŭ din rănile nenorociteĭ victime. Pasageriĭ, voind să intervie, aŭ fost înjurațĭ și amenințațĭ de sălbatecul l-t. colonel, care striga că soldatul îĭ aparține și că poate să facă cu dînsul ce voiește.

De-abĭa după intervenirea energică a cîtor-va pasagerĭ maĭ curagioșĭ l-t. colonelul lăsă din mîĭnĭ pe sărmana sa victimă, care nu'șĭ veni în fire de cît după un leșin de maĭ bine de o jumătate de oră.

Barbariile acestuĭ l-t. colonel aŭ revoltat întreg Bacăul și cerem orînduirea uneĭ anchete severe pentru ca, cercetîndu-se lucrurile, ofițerul bătăuș să'șĭ primească pedeapsa meritată.

X.

Desfidem pe *Voința Națională* să cuteze a reproduce discursul rostit în chestia națională. în 1894, de către d. Sturdza și placardat erĭ pe zidurile Capitaleĭ.

Tramvayul electric a deraiat erĭ pe bulevard, în dreptul caleĭ Victorieĭ. Conductorul de la tramway căzînd jos, vagonul nu se putu opri și eși din șine.

Persoanele carĭ se aflaŭ în vagon, speriate de această deraiare, începură să țipe și vroiră să sară jos producînd o panică foarte mare.

Din cauza deraiereĭ, circulația tramwayuluĭ a suferit o întîrziere de două ore, în care timp serviciul celor-l'alte tramwayurĭ s'a făcut prin transbordare.

Accidentul de la Șosea

La șoseaua Kiseleff s'a întîmplat aseară un accident, care putea să aĭbă consecințele cele maĭ grave dacă n'ar fi intervenit maĭ mulțĭ țăranĭ din Mogoșoaia.

D. dr. Marovicĭ, cumpărînd douĭ caĭ tinerĭ, îĭ puse la o cabrioletă și se duse cu eĭ la șosea pentru ca să vadă cum merg. La primul rond al șoseleĭ însă, caiĭ luară vînt și fugeaŭ atît de repede în cît cabrioleta se lovi de maĭ multe trăsurĭ, și trînti jos pe un lucrător, anume Rădulescu, care, fiind rănit, a fost dus la spital.

*

In dreptul ronduluĭ al doilea d-rul Marovicĭ încercă să oprească caiĭ, dar în zadar. Maĭ mulțĭ birjarĭ încercară atuncĭ să se pună înaintea cailor, dar nicĭ aceștia nu reușiră să-ĭ oprească, de oare-ce fugeaŭ din ce în ce cu maĭ multă iuțeală.

In vremea asta o zăbală se rupse și caiĭ, simțindu-se ast-fel maĭ liberĭ, o luară peste cîmp, trîntind la pămînt totul în calea lor. Așa maĭ multe care cu fîn fură trîntite la pămînt și cîțĭ-va țăranĭ grav rănițĭ. In cele din urmă și cabrioleta fu răsturnată, ĭar doctorul Marovicĭ și cu prietenul ce'l însoțea, aruncațĭ într'un șanț lîngă podul Mogoșoaia.

Doctorul Marovicĭ fu grav rănit la cap și coaste, ĭar prietenul d-sale s'a ales cu o mînă și cu un picĭor rupte.

Tocmaĭ departe și tîrziŭ de tot caiĭ fură oprițĭ de către maĭ mulțĭ țăranĭ din Mogoșoaĭa.

Rănițiĭ aŭ fost dușĭ parte acasă, parte la spital pentru a li se pansa rănile.

*

Inregistrînd acest accident, nu ne putem opri de a condamna din răsputerĭ obiceĭul de a alerga cu trăsurile ca sălbaticiĭ atît pe șosea cît și pe calea Victorieĭ; aceasta cu atît maĭ mult cu cît șoseaua ca și cele-l'alte strade sînt prea strîmte pentru ca, dată fiind circulația cea mare a trăsurilor, să nu pară absolut sălbatice cursele de întrecere la carĭ se dedaŭ birjariĭ și proprietariĭ de echipage.

Poliția ar trebui prin urmare să oprească aceste curse sălbatice carĭ nu pot avea alt rezultat de cît rănirea gravă a bieților pietonĭ, carĭ n'aŭ mijloace de a se plimba în trăsură.

Mircea.

Procesul locot. M. Carp

In ziua de 10 Septembrie s'a început, înaintea consiliuluĭ de războiŭ din Iașĭ, judecarea procesuluĭ locotenentuluĭ-administrator cl. II M. Carp, fost șef al depozituluĭ de furaj din Botoșanĭ, dat în judecată pentru furt.

*

Consiliul se compunea din d-niĭ colonel C. Botez, comandantul reg. 13, președinte; maĭoriĭ Haret și Anghelescu și căpitaniĭ Dimitriu și Șerbănescu, membriĭ. Ministerul public era reprezintat prin d. căpitan Chirculescu, comisar regesc, și grefier Poroianu. Inculpatul avea de apărătorĭ pe d. Dimitrie Alexandrescu, profesor la facultatea de drept din Iașĭ; locotenent Teodorescu și căpitan Balmez.

*

La ora 1 p. m. începu procesul, care dură pînă la orele 7 seara, cînd ședința fu suspendată pentru 2 ore. La orele 9 seara ședința se redeschide și durează pînă la mĭezul nopțeĭ numaĭ cu ascultarea martorilor. A doua zi procesul urmă asemenea pînă seara tîrziŭ, din care pricină sentința nu s'a putut da de cît aseară. Consiliul de războiŭ, după o lungă deliberare, a achitat pe acuzat care rămîne pedepsit desciplinar cu două lunĭ de închisoare.

Intrunirea comitetuluĭ studențesc național a fost contra-mandată în ultimul moment, pentru a se ține în astă seară în localul Ligeĭ Culturale.

Ediția de seara

Prăbușirea uneĭ mine

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Palermo, 12 Septembrie. — O mină s'a surpat la Costeltermini în provincia Girgenti. 60 de lucrătorĭ aŭ fost acoperițĭ sub dărîmăturĭ.

Palermo, 12 Septembrie.—Ultimele știrĭ ale dezastruluĭ din Casteltermini

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 136 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIIĬ PARASIȚI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XIX

Pachetul de scrisorĭ

Și dacă nu'ĭ venea să ceară socoteală luĭ Robert pentru dezonoarea ce adusese familieĭ luĭ, apoĭ trebuĭa să plece din casă pentru tot-d'a-una.

Trufia îĭ era nespusă.

In momentul acela se deschise ușa.

Fanfan se ruga mereŭ.

Nu auzi.

Montlaur ridică capul.

Eraŭ Carmen și Robert.

Cu ochiĭ roșiĭ cu fețele galbene veneaŭ în găteală de călătorie.

Se apropiară de Ramon.

— Ramon, zise Carmen cu un glas zdrobit de emoție, plecăm din Franța. Nu voim să te facem să maĭ încercĭ rușinea prezențeĭ noastre. Adio! spune Eleneĭ că vom încerca săĭ ispășim prin durerea ce simțim despărțindu-ne de voĭ, răul ce ĭ-am făcut.

Și îngenunghiă în fața lu fața luĭ Montlaur.

Robe t făcu ca ea.

Amîndoĭ șoptiră.

— Ertare!

Se făcu tăcere.

In acest moment glasul luĭ Fanfan, care se ruga lîngă pat pentru mort se auzi.

El zicea rar cuvintele rugătoare ale rugăciuneĭ:

—Și ne ĭartă, doamne, greșelele noastre precum și noĭ ertăm greșiților noștri.

Si glasul unuĭ copil care nevinovat suferise atît și care părea că tot imploră ertare, pătrunse în inima luĭ Ramon ca o rază a Ceruluĭ.

Incepu să plîngă.

Intinse mîinile către Robert și Carmen.

Iĭ ridică de jos.

Apoĭ îĭ îmbrățișă.

Murmură atuncĭ:

— Stațĭ! Iacă, unul din ceĭ doĭ martirĭ ĭartă.

XX

O telegramă

Paul Vernier sfîrșise de lucru.

Era singur în biuroŭ.

Lumina soareluĭ intra pe geam.

El sta răsturnat pe un fotoliŭ.

Se gîndea.

Natura era frumoasă.

Florile își trimiteaŭ mirosul dulce

Dar în singurătatea locuințeĭ tînăruluĭ și în golul din inima sa, toate acestea deșteptaŭ numaĭ ecourĭ melancolice.

Paul se gîndea acum la visele sale de artist care se duseseră.

Ce ambițiunĭ avusese și cum pĭeriseră!...

Unde credea că va fi și unde trăĭa?...

Iĭ trebuiaŭ puterĭ noĭ ca să urmeze a trăi...

Plîngea.

Nu își putea ușura durerea.

In trecut nicĭ o rază de fericire.

O clipă lucise soarele și în viața luĭ.

Dar apusese curînd.

Sosirea Eleneĭ făcuse minunea aceasta.

Sperase o clipă...

Nenorocitul!

Intrevăzuse un orizont de fericire, idealul visat...

De o dată cerul se întunecase.

Norĭ negri îl acoperiseră și speranța pierise.

Inima sa fusese la înălțimea dezamăgireĭ.

Iși stăpînise inima.

Zîmbise în fața martiruluĭ ce suferea.

Durerea era cumplită dar o înfrunta.

Amantul se schimbase în prieten.

Sentimentul pazionat care îl împrînçea spre acea femeĭe se făcuse devotament ĭubire neînteresată și gata la orĭ-ce.

Dovedise aceasta în lupta crîncenă ce, alăturĭ cu ea, susținuse contta soarteĭ.

In sfîrșit învinse oare-cît soarta.

Adusese Eleneĭ o parte din familia după care alerga de atîta vreme și spera că ceasul dreptățiĭ se apropia și pentru ea.

De la Carmen la Ramon nu maĭ era de cît un pas.

Și poate că Ramon va aduce pe Fanfan,

Atuncĭ fericirea era acolo...

Dar ziua care va aduce Eleniĭ fericirea deplină, va fi ziuă de doliŭ pentru Paul.

Se învățase a fi ca și a luĭ Elena, de cînd porniseră amîndoĭ în lume urmărind acelaș scop.

Dar acum venea cel-l'alt.

Și ĭacă la ce se gîndea Paul.

De o dată ridică capul ca un om care ia o hotărîre repede.

Nu va aștepta ceasul fatal.

Nu va suferi chinul de a da în brațele altuĭa —chĭar fie acela bărbatul eĭ — pe creatura adorată pentru al căreĭa un singur zîmbet și-ar fi dat vĭața.

Va pleca.

De multe orĭ i se oferise un post maĭ bun spre a'ĭ răsplăti serviciile.

Nu voise căcĭ era Elena.

Acum va primi.

Era să scrie superioruluĭ săŭ, care îĭ vroĭa binele, ca să'l roage să'ĭ dea acum locul ce îĭ oferise și nu primise.

Era să ceară numaĭ un lucru: să'l trimită departe cît de departe.

Se hotărîse.

Se îndreptă spre masă.

Vrea să-și execute hotărîrea.

De o dată auzi timbrul.

Era semnalul uneĭ depeșĭ.

Paul luă loc în fața aparatuluĭ.

Răspunse prin semnalul obicĭnuit.

„Gata de primire."

Lucrul acesta îĭ plăcu.

Maĭ își uită gîndurile.

Il scotea de la visărĭ.

Se uita la banda de hîrtie care se desfășura în fața sa cu liniĭ și puncte ce însemnaŭ cuvinte.

Cu cît le vedea le traducea și le scria pe o foaie telegramă.

Intîĭ eraŭ indicațiĭ de serviciŭ...

Apoĭ amploĭatul își citi cu mirare numele săŭ.

Luĭ îĭ era adresată telegrama.

Cine îĭ telegrafia?

Ce eveniment i se anunța?

Nu maĭ putea de nerăbdare.

Frazele începură a se forma...

Ințelegea!

Și cu cît înțelegea, cu atît se îngălbenea maĭ mult.

Literile carĭ soseaŭ cîte una-una, parcă eraŭ ghimpĭ ce'ĭ intraŭ în inimă.

Cînd sfîrși, Paul tremura.

Se împleteci.

Parcă ar fi fost atins de o dată de o rană de moarte.

Făcu însă un gest repede de energie...

Sopti:

— Bine. De oare-ce așa trebuĭe să bem paharul pînă în fund. De alt-fel ĭ-am făgăduit să'ĭ fiŭ devotat.

Trecu repede în odaĭa sa.

Se îmbrăcă.

Peste cîte-va minute bătea la ușa Eleniĭ.

—Doamna e în odaĭa d-neĭ; mă duc să'ĭ spun că aĭ venit d-ta, zise servitoarea...

De două zile Elena nu văzuse nicĭ pe Carmen nicĭ pe Robert.

Nu primise nicĭ măcar vre-o scrisoare.

Si ca să'șĭ uĭte nerăbdarea, se gîndea la cele cîte-va ore dulcĭ, de cînd ceruluĭ părea a i se fi făcut milă de ea.

(Va urma)

anunţă că s'aŭ scos treĭ morţĭ şi treĭ răniţĭ din galeriile maĭ puţin adîncĭ ale mineĭ. Aproape 25 de lucrătorĭ lucrînd în galeriile cele maĭ adîncĭ sînt acoperiţĭ de vre-o treĭ-zecĭ de metrĭ de dărîmăturĭ; perderea lor este considerată ca sigură.

Camera austriacă

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Noui scandalurĭ.—Alegerea delegaţiuneĭ.

Viena, 12 Septembrie.— Camera deputaţilor. *La sfîrşitul şedinţeĭ, care deşi destul de animată, şi-a urmat totuşĭ cursul eĭ regulat, preşedintele propune să se fixeze pe mîine seară alegerea delegaţiuneĭ.*

Maĭ mulţĭ oratorĭ aĭ grupuluĭ Schonerer, aĭ naţionalilor-germanĭ, aĭ progresiştilor-germanĭ, aĭ socialiştilor-creştinĭ şi socialiştilor-democraţĭ se opun mult.

Şedinţa ia o întorsătură zgomotoasă. Totuşĭ propunerea preşedintelui este adoptată cu 206 voturĭ contra 110.

Socialiştiĭ-democraţĭ prezintă o propunere tinzînd să eludeze această decizîune. Se produce un zgomot mare; preşedintele declară că sgomotul face cu neputinţă orĭ-ce discuţiune şi ridică şedinţa, declarînd că va comunica în scris ordinul de zi al viitoareĭ şedinţĭ.

Pacea şi indemnizarea de războĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*")

Grupul financiar.— Delegatul grec.—Soldaţĭ grecĭ bolnavĭ.

Constantinopol, 12 Septembrie.— Se asigură că grupul financiarilor format de Banca otomană pentru încheerea împrumutuluĭ indemnităţeĭ de rezbel, cere, între alte concesiunĭ, acea a legăriĭ drumurilor de fier greco-turceştĭ.

Ministrul afacerilor străine va fi desemnat pentru a participa la egocierile definitive ale păceĭ.

*

Numărul bolnavilor în armata din Tesalia creşte mereŭ. Peste 600 de soldaţĭ bolnavĭ aŭ fost trimişĭ la vetrele lor. Aproape 4000 alţiĭ aşteaptă acelaşĭ soartă.

Constantinopol, 12 Septembrie.—Baronul de Galia a fost primit în audienţă de sultan după Selamlik.—Diseară se va da un prînz de adio în onoarea D-luĭ de Nelidow.

Londra, 12 Septembrie.— Se anunţă din Constantinopol ziaruluĭ „Times“ că tot se crede maĭ mult că Poarta va primi de la Banca otomană un avans mare asupra indemnităţiĭ de rezbel.

Temerile concepute la Constantinopol în privinţa călătorieĭ luĭ Sir Vincent Caillard la Berlin scad; scopul călătorieĭ sale este de a se asigura de cela ce bondolhderiĭ germaniĭ cer în realitate guvernuluĭ grec.

Ultime informaţiunĭ

Agitaţia în Capitală

Cu cît se apropie ziua în care regele Carol va saluta în Capitala Ungarieĭ pe regele maghiarilor, cu atît creşte agitaţia, indignarea, revolta în Bucureştĭ, în ţară, printre romînĭ.

Toată lumea înfierează atitudinea guvernuluĭ, şi curentul opiniuneĭ publice sileşte sa ia parte la protestarea poporuluĭ şi pe politicianĭ.

*

Gazetele şi oameniĭ politicĭ carĭ, la început, pentru a nu nemulţumi pe rege, îşĭ înăbuşeaŭ indignarea, acum aŭ început să vorbească pe faţă.

Protestarea e generală.

*

Toată presa, afară de slugarnica şi cumpărata „Independenţa“ *înfierează purtarea guvernuluĭ.*

Nicĭ chiar ziarele guvernamentale nu aŭ curagiul să apere vizita de la Pesta.

*

„Liga“ care dormea de multă vreme, zguduită acum de protestarea publiculuĭ, se deşteaptă. Comitetul eĭ se va aduna în astă seară spre a decide ce atitudine să ia în chestia vizitei de la Pesta.

*

Comitetul studenţilor care părea că nu maĭ există, a fost şi el reînviat de agitaţia publică. **Astă seară se întruneşte pentru a lua măsurĭ ca să organizeze o manifestaţie de protestare.**

*

O agitaţie vie, cum rar se vede in Bucureştĭ e pe toate străzile Capitaleĭ. Afişele cu discursul d-luĭ Sturdza, rostit în 1894 la Orfeŭ, se citesc de lumea grămădită în jurul lor şi toţĭ condamnă cu violenţă atitudinea de azĭ a revoluţionaruluĭ de erĭ.

*

De sigur că dacă un partid politic ar lua azĭ iniţiativa ca să se organizeze un meeting de protestare, am vedea în Bucureştĭ cea maĭ impunătoare şi maĭ hotărîtă manifestaţie naţionalistă.

*

De alt-fel indignarea şi agitaţia e generală. De peste tot ne sosesc ştirĭ că indignarea publiculuĭ în contra duceri regeluĭ la Pesta nu are margini.

Fără îndoială că dacă,regele intorcîndu-se de la Pesta ar avea poftă să facă o plimbare prin ţară, ar încasa butoaie întregĭ de mere murate.

*

D-niĭ Dim. Sturdza, M. Ferichidi şi Al. Djuvara s'aŭ consfătuit asupra măsurilor ce trebuesc luate ca să împiedice orĭ-ce manifestaţiĭ zgomoloase pentru zilele de 15 şi 16.

Prefectul poliţieĭ a fost chiemat de d. Sturdza şi a primit ordine să ia cele maĭ grozave măsurĭ.

I s'aŭ pus la dispoziţie şi 10,000 leĭ fondurĭ secrete pentru aceste zile, peste fondurile obişnuite.

Procurorii aŭ primit ordin ca pentru acele zile să fie gata a sta toată ziua la dispoziţia procuroruluĭ general.

D. Caton Lecca a comunicat tuturor inspectorilor ordinele guvernuluĭ cum şi comandanţilor sergenţilor şi jandarmilor.

*

Agenţiĭ secreţĭ mişună la poliţie cum nu s'a văzut de mult. Zilele acestea s'aŭ angajat vre-o treĭ-zecĭ de agenţĭ noĭ şi e probabil că angajerile vor continua.

*

Oameniĭ politicĭ cunoscuţĭ ca agitatorĭ sînt urmărițĭ pas cu pas şi toate mişcările lor sînt comunicate direct d-luĭ Dim. Sturdza.

*

Măsurile guvernuluĭ se îndreptează maĭ ales în mahalale pentru a împedica pe mahalagiĭ să ia parte la manifestaţiile de care se teme.

Cu toate acestea indignarea creşte pe fie-care minut şi e probabil că manifestaţiĭ zgomotoase vor avea loc.

Nat

D. general Beler, comandantul brigăzeĭ de cavalerie. s'a reîntors erĭ în Capitală, venind din Moldova, unde a făcut cîte-va inspecţiĭ.

Azĭ dimineaţă a sosit în Capitală d. Stolojan, ministrul domeniilor.

D. C. F. Robescu, primarul Bucureştilor, a sosit azĭ dimineaţă în Capitală.

Baronul d'Aerenthal, ministrul plenipotenţiar al Austro-Ungarieĭ, a plecat aseară, pe la ora 5,30, la Pesta pentru a lua parte la întrevederea regeluĭ Carol cu regele maghiarilor.

Guvernul maghĭar şi Romîniĭ

Dezminţireĭ date de ministrul de interne unguresc, prin care se spune că nicĭ vorba nu poate fi de persecuţiunĭ contra Romînilor transilvănenĭ, îĭ putem opune astăzĭ un pasagiŭ din ultimul discurs al deputatuluĭ. Asboth Ianos.

Acesta e un cunoscut şovinist maghĭar, şi nimenĭ nu-ĭ va putea imputa că cochetează cu Romîniĭ.

Iată ce a zis Asboth Ianos:

*

„In chestiunea naţionalităţilor guvernul nu are altă politică de cît — brutalitatea.

A guverna numaĭ cu aceasta înseamnă a provoca şi a cultiva spiritul revoluţiuniĭ“.

Făcînd aluzie la conferinţa interparlamentară din Bruxelles, deputatul ungar a zis:

„Cîte-va săptămînĭ înainte am fost pus în poziţie, ca în străinătate, înaintea unuĭ public străin, să mă ridic în faţa unor atacurĭ aduse în contra Ungarieĭ. Trebuĭe să spun, că problema aceasta e grea.

Brutalităţile ilegale ale guvernuluĭ sînt îndeobşte cunoscute în străinătate. Eŭ nu ştiŭ minţi, dar a le nega nicĭ n'ar fi altceva de cît o opintire zadarnică.

*

Aci şovinistul şi naţionalistul ungur declară francamente de adevărate toate cele susţinute de Romînĭ.

Dar astăzĭ maĭ avem de înregistrat un act de samavolnicie al guvernuluĭ maghĭar, care e o ilustraţie splendidă pentru dezminţirile ministruluĭ de interne.

Din Baĭa-mare se telegrafiază că în zilele din urmă parochia Şişeşti, după cum se ştie aceea a d-ruluĭ Lucaciŭ, a fost într'o adevărată stare de asediŭ.

In 18—20 l. c. 60 de jandarmi aŭ ocupat comuna şi împrejurimile. Sărbătorile obicinuite aŭ fost oprite cu forţa, ţăraniĭ aŭ fost respinşĭ de la biserică de jandarmĭ. O adîncă consternaţiune domneşte în popor în urma acestor excepţionale măsurĭ.

*

Ce zice guvernul maghĭar, şi maĭ ales ce zice guvernul romîn? Cel dîntîĭ crede că acestea sînt acte prin carĭ se introduce solemnitatea primireĭ regeluĭ Carol, şi cel de al doilea crede oare că vizita acestuĭa poate să folosească prestigiuluĭ Romînieĭ?

Inf.

D. general Vasiliu-Năsturel, comandantul divizieĭ din Bucureştĭ, a vizitat ierĭ trupele carĭ se află în tabără la Cotrocenĭ şi carĭ se compun din regimentele 6 şi 21 de infanterie. D-sa a rămas pe deplin satisfăcut.

Aseară a sosit în Capitală d. Fonton, ministrul plenipotenţiar al Rusieĭ.

Azĭ d-sa va avea o întrevedere cu d. D. Sturdza, ministrul de externe.

Această întrevedere se referă la conflictul ruso-romîn.

Sinuciderea d-luĭ Garoflidi

Din Buzăŭ se telegrafiază că D. Anton Garoflidi, mare proprietar s'a sinucis la moşia sa Panteştĭ, trăgîndu'şĭ un glonte în cap.

Anton Garoflidi este fratele maĭ mic al luĭ Alexandru Garoflidi care s'a împuşcat în toamna trecută.

Sinucisul lasă o avere de cîte-va milioane.

D. Haret, ministrul cultelor, s'a întors azĭ în Capitală, venind de la Sinaia.

Iluminatul Capitaleĭ

Campania de gaz din capitală a făcut o ofertă primărieĭ pentru un noŭ sistem de iluminarea oraşuluĭ cu gaz şi cu electricitate.

Centrul oraşuluĭ va fi iluminat cu gaz şi cu electricitate, aşa că publicul să se poată servi de ambele luminĭ.

In străzile unde se practică încă iluminatul cu petrol, se vor aşeza treĭ miĭ de becurĭ de gaz.

Preţul gazuluĭ va fi redus la 25 de banĭ pentru luminatul casic şi 20 de banĭ pentru nevoile industriale.

Moartea veteranuluĭ Lemnaru

Zilele trecute a încetat din viaţă la spitalul Colentina, veteranul Lemnaru care a luat parte în ultimul războiŭ ruso-turco-romîn, obţinînd pe cîmpul de luptă decoraţiunile „Sfînta Ana“, „Sfîntul Gheorghe“, „Trecerea Dunăreĭ“, „Steaua Romînieĭ“, etc.

Veteranul Lemnaru, un ţăran simplu, a servit pînă anul trecut ca vagmistru la corpul de pompierĭ de la arsenal.

*

Ca toţĭ ceĭ-l'alţĭ veteranĭ ce nu sînt de neam, Lemnaru a murit uĭtat de lume, şi, cu toate că poseda decoraţiile cele maĭ importante din Romînia şi Rusia, a fost înmormîntat ca orĭ-ce simplu ţăran.

Este foarte regretabil că guvernanţiĭ noştri nu se gîndesc puţin, şi la aceĭ carĭ prin vitejia lor aŭ scăpat ţara.

Un mare număr de locuitorĭ din oraşul Botoşanĭ aŭ adresat o petiţiune ministeruluĭ instrucţiuneĭ publice prin care cer transformarea externatuluĭ secundar din acea localitate în şcoală profesională.

Ţara întreagă simte ruşinea şi colcăĭe de indignare faţă de trădarea mizerabilă ce se va săvîrşi în ziua de Marţĭ 16 Septembrie la Pesta.

Ziua aceasta — zi blestemată pentru neamul romînesc — trebuie trecută în cartea doliilor naţionale.

ADEVĔRUL se va face şi de astă dată ecoul durereĭ, ruşineĭ şi strigătuluĭ de revoltă a neamuluĭ romînesc.

ADEVĔRUL de Marţĭ purtînd data de Mercurĭ, 17 Septembrie, va fi un număr excepţional, consacrat doliuluĭ care loveşte ţara romînească, pe romîniĭ din Ungaria şi întreg neamul romînesc.

Evadările de la Telega

Cu privire la evadarea din Telega maĭ aflăm că ceĭ patru evadaţĭ carĭ s'aŭ ascuns în pădure, n'aŭ putut încă fi prinşĭ şi se crede că eĭ aŭ eşit din pădure încă în prima zi a evadăreĭ.

Directorul penitenciaruluĭ Telega este un domn Papiniŭ, rudă cu ministrul nostru la Belgrad. Soldatul rănit de către banditiĭ evadaţĭ se numeşte Crăciun Stoenescu.

El se află în spitalul militar de Prahova.

*

D. Dianu, director general al penitenciarelor, a sosit erĭ în Capitală, venind de la Telega şi Galaţĭ, unde a făcut anchetă în chestia evadărilor din urmă.

D. Dianu a constatat că evadările n'aŭ provenit din vre-o neglijenţă a directorilor penitenciarelor respective, ci din cauza santinelelor carĭ aŭ fost prea puţin vigilente.

Hotărîrile aurelianiştilor

Erĭ la ora 5 şi jum. p. m. s'aŭ adunat la „Drapelul“ membriĭ conducătorĭ aĭ aurelianiştilor şi s'a discutat asupra situaţieĭ.

Toţĭ sînt de acord că trebuie să se împace toate grupurile liberale şi să se formeze un minister de concentrare.

Aurelianiştiĭ sînt convinşĭ azĭ că nu pot să ducă maĭ departe lupta contra sturdziştilor fără ca să se expuie la marĭ pericole.

Curentul în partid

Şi curentul de împăcare în partid îl formează ceĭ mititeĭ. Plevuşca dă tonul, ea sileşte la împăcare. Conducătoriĭ tuturor taberelor sînt asaltaţĭ din toate părţile de ceĭ micĭ carĭ le cer să se împace.

D. Aurelian a declarat colegilor săĭ că D-sa nu se simte în stare să înfrunte furia plevuşteĭ şi nu voieşte să i se atribuie căderea partiduluĭ de la putere.

Faţă cu atitudinea plevuşteĭ aŭ dezarmat chiar şi ceĭ maĭ intransigenţĭ. Nu maĭ este azĭ nicĭ unul dintre fruntaşĭ carĭ să dorească continuarea ostilităţilor.

Condiţiile de împăcare

După discuţiunile urmate asupra acestuĭ punct toţĭ sînt de acord că împăcarea nu se poate face de cît salvîndu-se aparenţele.

Contra cuĭ s'a dat lupta? Contra d-luĭ Sturdza, pentru că a nesocotit partidul şi a luat în mîinile sale conducerea fără ca să ţie seamă de comitetele dirigiuitoare.

Prin urmare prima condiţie care o pun aurelianiştiĭ este **reînfiinţarea comitetuluĭ executiv al partiduluĭ care să fie consultat de guvern în toate chestiile importante.**

Şefia

Şefia nu se discută. Poate să rămîe şi d. Dim. Sturdza în capul guvernuluĭ din moment ce comitetul executiv va începe să funcţioneze.

Se va maĭ discuta apoĭ asupra locurilor în minister.

Acestea sînt părerile fruntaşilor aurelianiştĭ.

„Sălbatecii“!

O greutate însă pentru împăcarea cu sturdziştiĭ în asemenea condiţiĭ sînt „sălbateciĭ“ aurelianiştĭ, adică tineriĭ grupuluĭ. Aceştia nu vor să audă de d. Dim. Sturdza.

Dar „sălbateciĭ“ sînt şi în grupul d-luĭ Sturdza. Sălbateciĭ sturdziştĭ sînt cantacuziniştiĭ. Aceştia nu vor să audă de preşedinţia d-luĭ Eug. Stătescu. Eĭ declară categoric că vor combate orĭ-ce guvern prezidat de d. Eug. Stătescu.

Acum e chestia care dintre grupurile sălbaticilor va triumfa. E maĭ probabil că d. Cantacuzino.

Tratativele

Pînă acum nu s'aŭ început tratărĭ oficiale. Sînt numaĭ pipăirĭ, convorbirĭ carĭ aŭ de scop să vadă dispoziţiile conducătorilor diferitelor grupurĭ.

Tratările serioase aŭ să înceapă săptămîna aceasta.

Vor ajunge în cele din urmă la vre un rezultat? Cine ştie. Un lucru e pozitiv: maĭ toţĭ sînt plictisiţĭ de luptă.

Rep.

Azĭ cu trenul de 5 p. m. trimisul special al „Adevĕruluĭ“ a plecat la Pesta, de unde ne va întreţine telegrafic şi prin poştă asupra tutulor evenimentelor ce se vor desfăşura cu prilejul vizitei regeluĭ Romînieĭ în capitala Ungarieĭ.

Trimisul „Adevĕruluĭ“, după cum se poate vedea din nota noastră: „Adevĕrul la Pesta“ are o misiune pur redacţională.

Lunĭ soseşte în Capitală d. Arapu prefect de Botoşanĭ, pentru a interveni pe lîngă ministerul de interne ca să nu aprobe licitaţiunea pentru alimentarea cu apă a oraşuluĭ Botoşanĭ, de oare-ce la această licitaţiune s'aŭ comis o mulţime de neregularităţĭ.

Se ştie că societatea de Liége care a obţinut la acea licitaţiune lucrările din Botoşanĭ este susţinută de primarul Ulea şi de ajutorul de primar Carp, carĭ sînt tovarăşĭ la această lucrare.

Lucrarea se urcă la suma de un milion şi jumătate de leĭ. Licitaţia s'a făcut înainte ca planurile să fi fost aprobate de consiliul technic.

Nĭ se afirmă că primarul şi ajutorul de primar din Botoşanĭ sînt foarte compromişĭ în acest noŭ gheşeft colectivist.

A se citi în pagina VI-a foiţa „Fiica răzbunătoare“.

Vocĭ ungureştĭ asupra vizitei la Pesta

Agenţia romînă ne telegrafiază: Budapesta, 12 Septembrie.—Presa sărbătoreşte cu entuziasm sosirea m. m. l. l. romîne. Egytertes, organ al extremeĭ stînge scrie: Trebuie să mărturisim că naţiunea noastră simte o cordială simpatie pentru Romînia, vecina noastră şi că agitaţia uneĭ părţĭ a Romînilor transilvănenĭ nu ne orbeşte pînă a ne despărţi de prietenia unuĭ stat, interesele noastre reciproce cerînd amiciţia sa, şi de o naţiune cu care am fost uniţĭ adesea în cursul istorieĭ.

D. Gh. Ghiţescu, deputat de Suceava, a fost ales primar al oraşuluĭ Fălticenĭ, în locul d-luĭ Radu care a demisionat spre a'şĭ reocupa catedra de economie politică de la facultatea de drept din Iaşĭ.

„Adevĕrul“ la Pesta

Adevĕrul a primit erĭ din partea d-luĭ Rákosi Jenö, preşedintele cerculuĭ de ziarişti şi scriitorĭ ungurĭ *Olthon*, următoarea adresă în limba franceză:

Domnule Redactor,

Peste cîte-va zile vom avea în Buda Pesta, la curtea regală nobila vizită a regeluĭ Romînieĭ.

Dacă, d-le redactor, în calitatea d voastră de ziarist, veţĭ bine-voi a asista la aceasă vizită, în acest caz permiteţi-ne să vă oferim serviciile noastre colegiale.

Vom fi fericiţĭ să putem face în Capitala noastră primirea confraţilor romînĭ şi să le oferim ospitalitatea asociaţiunilor noastre.

Imĭ permit să vă trimit acĭ anexat un bilet pe căile ferate ale statuluĭ şi vă rog d-le redactor, să faceţĭ uz de el.

Primiţĭ, d-le, speranţa uneĭ primirĭ favorabile a cerereĭ mele confrăţeştĭ şi expresiunea sentimentelor mele cele maĭ sincere.

Rákosi Jenö

Preşedintele Otthonuluĭ, cercul ziariştilor şi scriitorilor ungurĭ.

*

La această adresă direcţiunea „Adevĕruluĭ“ a răspuns următoarele:

Domnule Preşedinte şi stimate confrate,

Ziarul Adevĕrul se simte foarte măgulit de delicata atenţiune ce i s'a făcut din partea asociaţiuneĭ preseĭ ungare din Buda-Pesta şi am fi uzat de bunele şi confrăţeştele d-v. oficiĭ dacă nu am fi într'o situaţiune foarte delicată relativ la primirea regeluĭ Romînieĭ la curtea regală din Buda-Pesta.

Sintem un ziar democrat-republican, ducem o campanie înverşunată în potriva regeluĭ Carol şi în special combatem tocmaĭ această vizită pe care el o face regeluĭ d-v. Nu om voi dar ca primirea ce s'ar face preseĭ romîne şi participarea reprezentantuluĭ Adevĕruluĭ în această delegaţiune, să fie interpretată în senzul că prezenţa noastră la acest fast regesc, la acest act politic al regeluĭ Carol, ar fi o contrazicere a linieĭ noastre de purtare.

In interesul cetitorilor noştriĭ, vom trimete însă un reporter la Pesta cu stricte instrucţiĭ de a nu face nicĭ un act public care ar părea o participare directă orĭ indirectă la această recepţiune şi ne permitem în aceste împrejurărĭ să nu facem uz nicĭ de biletul de liber parcurs pe căile ferate ale statuluĭ ungar pe care d-v. aţĭ avut buna-voinţă a ni'l pune la dispoziţie.

Ne putînd din împrejurărĭ cu totul străine voinţeĭ noastre, să uzăm de astă dată de gentileţa preseĭ ungare, sperăm că nĭ se va prezenta ocaziunĭ cînd ziariştiĭ romînĭ, strîngînd mîna celor maghiarĭ, această înprietenire va fi preludiul încetăreĭ neînţelegerilor regretabile dintre cele două rase: cea romînă şi cea maghiară.

Primiţĭ, domnule preşedinte şi stimate confrate, asigurarea deosebiteĭ noastre stime şi expresiunea sentimentelor noastre de colegialitate.

p. direcţiunea ziaruluĭ *Adevĕrul*

Const. Mille.

Foiţa noastră Copiiĭ părăsiţĭ, *care a avut atîta succes, fiind pe isprăvite, în curînd* „Adevĕrul“ *va începe publicarea uneĭ opere literare de o incontestabilă valoare:*

Jacques Vingtras

a celebruluĭ scriitor **Jules Vallès.**

Sub acest titlu, scriitorul francez a descris o întreagă viaţă de om şi începînd cu prima parte COPILUL, *în a doua va descrie viaţa* BACALAUREATULUI *şi în a treia parte în* **Răzvrătitul** *ne dă viaţa* **Revoluţionaruluĭ**

Jacques Vingtras

e o operă literară de mîna întîiĭ, în care stilul este colorat, acţiunea vie şi în care durerile **Copiluluĭ** *sînt descrise după natură, în care suferinţele* **Bacalaureatuluĭ** *sînt zugrăvite cu o mînă de maĭestru şi care arată cum durerea şi viaţa de mizerie împing pe tînărul eroŭ al romanuluĭ* **Răzvrătitul** *în spre rîndurile armateĭ proletariene care a făcut* **Comuna din Paris.** *In*

Jacques Vingtras

Vallès şi-a descris propria luĭ viaţă a disecat propria luĭ persoană şi a redat în paginĭ pline de emoţiune copilăria luĭ de băiat sărac, viaţa proletaruluĭ intelectual şi beţia vieţeĭ de luptă pentru libertate.

Cetitoriĭ noştri vor găsi în

Jacques Vingtras

o notă nouă, un roman literar şi în acelaş timp plin de scene sfîşietoare şi une-orĭ de un umor în care satira societăţeĭ este făcută de o pană maĭestră.

Starea sanitară în ţară

D. dr. Felix a primit următorul raport asupra stăreĭ sanitare din ţară. Judeţul Brăila 30 de cazurĭ anghină difterică şi 8 cazurĭ febră tifoidă. Tutova 27 cazurĭ de febră tifoidă. Focşanĭ 7 cazurĭ de febră tifoidă. Iaşĭ 27 cazurĭ febră tifoidă şi 32 de cazurĭ anghina difterică. Caracal 8 cazurĭ anghină. Giurgiŭ 6 cazurĭ anghină. Ploeştĭ 6 cazurĭ anghină şi Slatina 2 cazurĭ febră tifoidă.

Ministrul de interne a aprobat alegerea d-luĭ Ghiţă Dumitrescu ca primar de Odobeştĭ.

Se ştie că în contra acesteĭ alegerĭ s'aŭ înaintat ministeruluĭ de interne maĭ multe proteste.

Comuna rurală Rucăr, din judeţul Muscel, a obţinut aprobarea ministeruluĭ de interne pentru zidirea uneĭ şcoale în valoare de 12 miĭ de leĭ.

Aseară s'a simţit în Capitală un uşor cutremur de pămînt.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Destăinuirile unuĭ poliţist“ n'are loc în număruI de azĭ.

ULTIMA ORĂ

Agitaţia în Capitală creşte enorm.

Lumea e într'o continuă surescitare, faţă de impertinentele şi batjocoritoarele comentariĭ ungureştĭ asupra vizitei regeluĭ la Pesta.

Un mare număr de cetăţenĭ aĭ Capitaleĭ aŭ de gînd să înceapă o acţiune energică pentru a face ca în ziua cînd la Pesta tricolorul romînesc va fi umilit, în Capitală să fîlfîe drapelul negru de doliŭ.

OFICIALE

* D. R. Corlătescu, ajutorul sub-prefectureĭ plăşeĭ Jiŭ, judeţul Gorj, a fost destituit, iar în locu'ĭ s'a numit d. N. Duţescu, actual ajutor de sub-prefect al plăşeĭ Ocolu-Vulcan, judeţul Gorj.

* D. Gh. Turbure a fost numit provizor şi sub rezerva sancţiuneĭ ulterioare a regeluĭ, în funcţiunea de sub-prefect la plasa Fundu, judeţul Roman, în locul d-luĭ Em. Casoţeanu, demisionat.

* D. D. I. Teişanu, d-r. în ştiinţele politice şi administrative de la Bruxelles, a fost numit în funcţiunea de sub-prefect la plasa Argeş, judeţul Argeş, în locul vacant.

* D. I. Popescu a fost numit, provizor şi sub rezerva sancţiuneĭ ulterioare a regeluĭ, în funcţiunea de ajutor de sub-prefect la plasa Ocolu Vulcan, judeţul Gorj, în locul d-luĭ N. Duţescu, transferat.

BURSA

(*Prin fir telegrafic*)

din Streinătate — *din Bucureştĭ*

12/24 Septembrie 1897.

VIENA	
Napoleonul	9.52
Rubla	127.37
Credit. Austalt.	356.25
Cred. fonc. austr.	458.
» ungar.	388.50
Drum fier austr.	334.50
Lombarde	83.70
Alpines	181.10
Losurĭ turceştĭ	62.60
Rentă perp. austr.	101.90
» ug.	101.95
» aur	123.90
» ungară	121.65
Francofurt	
Renta Rom. 5% Fl.	101.10
» » 4%	88.50
BERLIN	
Napoleonul	16.18
Rubla	217.25
Disconto	200.90
Schimb. Londra	20.28
» Paris	80.85
» Amsterdam	168.40
» Viena	169.15
» Belgia	80.55
» Italia	76.75
Ren. Rom. 5% Fl.	101.10
» 1890 4%	90 30
» 1891 4%	—
» 1896 4%	90.20
Imp. mun. Bucur.	100 80
PARIS	
Banca Otomană	—
Losurile Turceştĭ	116.
Impr. Egyptian.	—
» Helenic	153.
Drum de fier austr.	781.
Alpines	284.
Renta Fran. 3½	106.90
» » 3%	103.30
R. a. Romînă 5%	102.
» 4%	91.50
» 1896 4%	—
Ren. Italiană	93.95
» Ungară	—

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă lei	106
5% » amor. 1881	101¾
5% » (Im. 1892	100¾
5% » din 1893	100¾
5% » 1894 int.	96¾
4% » (Im. 32½ milioane	89
4% » (Im. 50 milioane)	88¾
4% » (Im. 274 milioane)	90⅝
4% » (Im. 45 mil.) 1891	89¾
4% » (Im. 120 mil.) 1894	89¾
4% » (Im. 90 mil.) 1896	90½
5% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
5% Oblig. Stat (Conv. rurale)	100
10 Oblig. Caseĭ Pensiunil. a 300 leĭ	—
Imprumuturĭ de orașe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1883 lei	98
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890	93
4% Idem 1895	96½
Imprumuturĭ de Societăţĭ	
5% Scr. fonc. rurale lei	93½
5% » » urb. Buc.	89⅝
5% » » Iaşĭ	86½
Acţiunĭ	
Banca Naţ. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă	—
Banca Romînieĭ	—
Soc. asig. Dacia-Rom.	—
» » Naţională	—
» » reas. Patria	—
» rom. con. inc. p.	—
» de Basalt artific.	—
» Lstea	—

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

Viena, 12 Septembrie. — Congresul internaţional al societăţeĭ Cruceĭ Roşiĭ s'a închis după adoptarea unuĭ regulament internaţional pentru conferinţele acesteĭ societăţĭ.

Madrid, 12 Septembrie.—Vorbind de întrevederea duceluĭ de Tetuan cu d. Woodford, un membru al guvernuluĭ a declarat că acesta n'a prezentat nicĭ un ultimatum şi nicĭ n'a exercitat vr'o presiune, ce de altmintrelea Spania n'ar primi. Relaţiunile amicale dintre cele două ţărĭ rămîn aceleaşĭ.

Agram, 12 Septembrie. — 30 de arestărĭ s'aŭ făcut pînă acum cu ocazia incidentelor din Sjenick.

Haga, 12 Septembrie.— Ministrul de finanţe a prezintat budgetul pe 1898. Cheltuelile se urcă la 141,750.000 fiorinĭ; deficitul este de 6,360,000 fiorinĭ.

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila, 12 Septembrie.

Cereale vîndute:

Grîŭ: 16.000 hectol.; 5 vag.; libre 51½—54; 9.25—10 preţ.

Porumb: 39.000 hect.; 2 v.; 60¾—61 libr.; 6.20—7.50 preţ.

Orz: 5.100 hect.; — vagoane; libre: 43; 4.65 preţ.

Fasole: 300 hectol.; — vagoane; — libre; 13.35 preţ.

Meĭ: 1.240 hectol.; — vagoane; libre: 59; 5.50 preţ.

Cereale sosite:

Grîŭ: 38,550 hectolitri. Porumb: 36.250 hectolitri. Secară: — hectolitri. Orz: 1.400 hectolitri. Ovăz: 8.000 hectolitri. Fasole: 4.300 hectolitri.

Marmorosch, Blank & Comp.

DEPLASARI

12 SEPTEMBRIE

Hotel Continental: Găitan, prop., Brăila. G. Gassi, prop., Brăila. A. C. Busilă, prop., Galaţĭ. Althof, voiajor, Magdeburg. N. Lahovari, Rentier, Sinaia.

Hotel Bouleva d: D. Moisescu, advocat, Brăila. Gr. Comescu, prop., Slatina. Hugo Ascoli, director, Brăila M. Tielimanu, comersant, Copenhagen.

Hotel Frascati: Pasini, biciclist, Italia. Tomaselli, biciclist, Italia. Max, biciclist Paris.

Hotel English: R. Boisquriu, inginer, Burdujenĭ. P. Zamfirescu, primar, C. Lung.

Hotel de Franţa: Veitzennofer, comers., T.-Măgurele. Bădescu, prop, Alexandria. Iosif Cohn, comers., Ploeştĭ. Th Weyl, comers., Reichenbah. Zucher, comers., Brăila. Martin Atlas, student, B.-Pesta. Charles Kovacs, student, B.-Pesta. David Duber, preot, Neusatz.

Hotel Regal: Petre Niţescu, prop., Iaşĭ. Cesarĭ, comers., Giurgiu. Locot. Cociu, militar, Vlaşca. Sublocot. Ha jan, militar, Vlaşca. E. Popescu, şcoala militară, Vlaşca.

Hotel Union: Stoinescu, prefect, Călăraşĭ. D-na Elena Munteanu, menageră, Giurgiu Beltonn, comers., Albania. Zamfirescu, inginer, Slatina. Cărăeanu inspector, T.-Jiu. Gruber, comers., Constanţa.

Hotel Central: Alevropol, moşier, Dolga, Caragea Ştefan, moşier, Olteniţa. Ciropol, moşier, Piteştĭ. Caracosta, moşier, Slatina Matache I. moşier, Bolentinu. Pantaleon, moşier Ghimpaţĭ. Hanthos, moşier, Ţăndăreĭ. Aronescu, comers., C.-Lung. Bogdan A. comers, Giurgiu. C-tinescu I. comers., Piteştĭ. Florentin, comers., Iaşĭ. Opran, comers., Giurgiu. Klanvak, medic, Rusciuk. Căpitan Ionescu, militar, Forturĭ. Locot. Caliu I militar, P.-Neamţ.

Hotel Bristol: Fumagalia, comers., Galaţĭ. Mileria, voiajor, Paris. N. Seceleanu, prop., Slobozia. Rosemberg, inginer, Giurgiu.

Hotel Metropol: I Negulescu, advocat, Brăila. Bohoreanu, prop., Botoşanĭ. Moneh, inginer, T.-Ocna. D-na Z. lev, menageră, Galaţĭ D-na Georgescu, menageră. Buzău. Alunca, medic, P.-Neamţ.

Hotel Universal: Ferdinand Fery, comer., Iaşĭ. I. P. Hanagic, comers., Buzăŭ. Vasile Teodor, comers. Piteştĭ. G. Zangardi, comers., Brăila. N. Moţane, arendaşĭ. Ghimpaţĭ.

Hotel Victoria: D-na Maria Izvoranu, menageră, T.-Măgurele. D-na Georgescu, menageră, Buzăŭ. Radovicĭ prof. Tulcea.

Licitaţiunĭ

* Tribunalul Ilfov (Bucureştĭ).— 23 Septembrie: Imobilul din Bucureştĭ, str. Cazărmeĭ No. 38, compus din 6 camere, o prăvălie, o sală, 1 grajd învelit cu tablă, 5 magazil, 1 şopron şi puţ în curte.

* Idem.—1) Imobilul situat în Brăila Port, cu două faţade una pe str. Deputaţiuneĭ şi cea-l'altă pe str. Faţa Portuluĭ, compus din o clădire de zid învelită cu tablă de fier, în două etaje avînd jos 5 prăvăliĭ, două magazil, des

părţite cu scîndurĭ, şi pivniţă, sub ele, iar sus 8 camere cu 2 antreurĭ şi o mansardă asupra lor cu treĭ camere.

2) Casele cu locul lor, din Brăila, piaţa sf. Arhanghel, str. Luneĭ, avînd treĭ etaje în care se află 3 prăvăliĭ jos, o cameră şi un antreŭ în etajul al II-lea, 5 camere, un antreŭ, cămară şi accesoriĭ şi în al III-lea etaj, 3 camere pentru servitorĭ avînd şi instalaţie pentru apă pînă în pod şi un balcon de fer în colţ, şi

3) Imobilul din str. Florilor No. 1 compus dintr'un loc ca de 250 stj. p. împrejmuit cu zid cu porţĭ şi grilaj de fier, avînd pe dînsul construit un corp de clădire compus din 6 camere, bucătărie, 2 comodităţĭ, galerie de scîndurĭ şi geamlîc, pivniţă zidită şi în faţă grădină cu pomĭ roditorĭ şi viţă avînd şi instalaţie pentru apă.

* Idem.—Locul viran cu o magazie pe el, situat în Bucureştĭ, suburbia Precupeţiĭ-Vechĭ, str. Ghica Vodă No. 29

MODE

Pentru fete tinere

Jupon şi pieptar tăĭat cu jocheĭ, din lenaj garnit cu panglicĭ de mătase saŭ de velur bleu-marine pe carĭ se detaşează nasturĭ fantazie. Bluza, mînecele şi cingătoarea cu funde bebe de mătase cadrilată. Panglicile împodobesc partea de sus a juponuluĭ. Rochĭa aceasta e potrivită pentru fetiţe în vîrstă de la 15—18 anĭ.

Laura.

SPECTACOLE

Marele Etablissement Hugo. După cum am anunţat deja, stagiunea teatruluĭ de *Varietăţĭ* se va deschide la 25 Septembrie c. Sîntem informaţĭ, că noua direcţiune a acestuĭ teatru a făcut toate sacrificiile pentru a angaja artiştĭ de primul rang.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Raşca — In fie-care seară teatru de varietăţĭ sub direcţiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Preţul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Marele stabiliment Hugo. Marţĭ 16 Septembrie a. c. va avea loc o mare reprezentaţie extra-ordinară dată în beneficiul d-neĭ *Gmuu Schapira*, distinsa cîntăreaţă şi artistă. Se va reprezinta: actul al IV-a din „Sacrificarea luĭ Isac" şi 2 comediĭ— operete.

Sîmbătă, 13 Septembrie, va avea loc în grădina Raşca o reprezentaţie teatrală extra-ordinară, dată de d, Pandele I. Nicolaŭ, cu concursul maĭ multor artiste şi artiştĭ.

Se va juca: „Coada Draculuĭ", operetă în 3 acte.

Pentru gospodine

Ciment pentru fixarea literelor metalice pe sticlă. — Se ĭaŭ: 15 părţĭ vernis copal; 5 părţĭ untdelemn; 3 p. esenţă de terebentină; 2 părţĭ uleĭ de terebentină; 5 părţĭ cleĭ lichid. Se fierbe totul într'un vas cu apă bine mestecat şi se adaogă 10 părţĭ de protoxid de calciu diluat.

Gastr.

Ilustraţiĭ noŭĭ

Astă-zĭ am primit în *Sala noastră* următoarele ilustraţiunĭ de actualitate:

La France en Russie fascicola a 7-a, foarte frumos ilustrată, avînd între altele, şi o ilustraţie în care Preşedintele republiceĭ franceze e reprezentat cu mistria în mînă punînd prima piatră pentru fundarea unuĭ spital francez la St. Petersburg.

La France en Russie această importantă publicaţie splendid ilustrată va fi complectă în 10 fascicole.

Primele 7 fascicole aŭ apărut şi se pot găsi toate în Sala noastră de depeşĭ.

Preţul uneĭ fascicole cu 16 planşe vederĭ, e de 70 banĭ.

Le Panorama. Le Président de la république française fascicola a 2-a **En Russie; Les fêtes de l'Alliance** foarte frumos ilustrată, conţiind între altele un tabloŭ în care împăratul Rusieĭ este fotografiat alăturĭ de Preşedintele republiceĭ, înconjurat de statul major francez şi rus. Vederea vaporuluĭ *Pothuau*. Preşedinţele republiceĭ pe bordul vaporuluĭ imperial „Alexandria" etc., etc.

Această importantă lucrare va fi complectă în 5 fascicole.

Preţul uneĭ fascicole cu 16 planşe diferite vederĭ e de 70 banĭ.

Primele două fascicole apărute se pot găsi în Sala noastră de depeşĭ.

Tot astă-zĭ am primit o publicaţiune cu totul nouă intitulată **La guerre illustrée**. *Souvenirs et mémoires.* Această publicaţiune de mare valoare va conţine pe lîngă text şi foarte multe ilustraţiunĭ în culorĭ privitoare la războiul din 1870—1871. Fascicolele vor apare la fie-care 8 zile şi vor fi complecte cel mult în 20 de fascicole. Fie-care fascicolă va coprinde 8 planşe, cele maĭ multe în culorĭ şi din cînd în cînd o planşă dublă în culorĭ afară din text.

Preţul fascicoleĭ e de 70 banĭ.

Prima fascicolă se poate gasi în Sala de depeşĭ.

Pentru provinciĭ să se adauge porto.

CALAUZE

Pentru sezonul de vilegiatură se pot găsi în Sala noastră de depeşĭ *Călăuze Baedeker* pentru voiagiu cu preţurĭ marcate fără vre un adaus de porto saŭ vama.

Baedeker Allemagne du Sud et Autriche cu 28 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe leĭ 10—

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe . . . leĭ 6.25

Baedeker Belgiqe et Holande cu 13 hărţĭ, 21 planurĭ de oraşe şi maĭ multe planurĭ de musee . . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Suede et Norvege cu 25 hărţĭ, 12 planurĭ de oraşe şi la fine un mic manual de conversaţiĭ francezo-Danez-norvegien-suedez . . . . . leĭ 6—

Baedeker Paris et ses environs cu 12 hărţĭ şi 27 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Suisse cu 47 hărţĭ şi 12 vederĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Italie centrale cu 10 hărţĭ, 31 planurĭ de oraşe, 1 vederea a Romeĭ, vederea Foruluĭ Roman şi altele leĭ 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărţĭ, şi 27 planurĭ . . . . leĭ 10.—

Premiile Adevĕruluĭ

Seria a Patru-spre-zecea

Succesul obţinut cu importanta publicaţiune *Tableaux célèbres* oferit ca premiŭ a în trecut cu mult aşteptările noastre.

Intr'un timp foarte scurt am epuisat 15 seriĭ reprezentînd un total de 200000 fascicole.

Cu începere de astăzĭ punem la dispoziţia cititorilor a 16 şi *ultima serie* din colecţiunea tablourilor. Numărul exemplarelor din această ultimă serie fiind şi el foarte restrîns, atragem atenţiunea acelora carĭ posed primele 15 seriĭ complecte să se grăbească pentru această ultimă serie. Cuponul notat maĭ jos va fi valabil pînă la 18 Septembrie inclusiv. Această ultimă fascicolă din seria tablourilor coprinde următoarele reproducţiunĭ:

La trecătoare, de Haynes Williams.

Intoarcerea turmeĭ de la cîmp, de Franz de Beul.

Cavaleria spaniolă trecînd un vad, de Cusachs şi *Tîrgul de caĭ din Rotterdam* de Ecrelan.

In sănătatea nouĕĭ căsătorite de I. Agrasot.

O turmă de vacĭ, de Aymar Pezant.

Amintirile plăcute, de Fréderic Morgau.

Pensionatul alarmat, de E. Rosenthal.

Un condamnat, de Galoffre Oller.

O procesiune la Veneţia, de I. Gallegos.

Pe gîndurĭ, de Cameroni şi *florĭ şi razele solare* de R. Wiles.

Intrarea prinţuluĭ imperial Frederic la Ierusalim, de Wilhelm Gentz.

Recolta roselor în Persia de Mowbray.

Ultima călătorie, de Lord Werks.

Un episod al războiuluĭ independenţeĭ spaniole, de Cesar Dumont.

Virgina şi copilul, de Paperitz.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 16-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos

Cetitoriĭ din provincie trebue să adaoge la costul indicat 10 banĭ ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUĬ"
No. 2942
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 18 Septembrie inclusiv.

INŞTIINŢARE

Duminică 7 Septembre, cu trenul 1.27 care soseşte în gara Ploeştĭ la orele 8.07 dimineaţă, *o doamnă* intrînd în restaurantul gareĭ şi luînd oare-care consumaţie, a dat unuĭ chelner **una sută leĭ** în loc **de 20.**

Se vesteşte decĭ prin aceasta pe numita persoană să se adreseze la antreprenorul restauranteluĭ spre a-şĭ primi restul de *80 leĭ.* 236—1

FOIȚA ZIAR. ADEVĚRUL«

34

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ și intreținuțĭ

V

Surpriză

— Preparate! bîlbîi el. Sînteți nebun! Mințițĭ!

— Iată-le, repetă cel-l'alt, scoțînd un pachet de cărțĭ din buzunarul său.

Apoĭ, îndreptînd acest pachet către interlocutorul său, zise:

— Reluați-le pentru o maĭ bună ocazie... Pentru aceea, de exemplu, unde vețĭ opera cu domniĭ de adineaorĭ... cu rastacueriĭ, despre carĭ aĭ fi foarte încurcat să te decizĭ a vedea dacă sînt din turma de oĭ saŭ dacă fac parte din potaĭa lupilor!

Pe cînd el vorbea, comandantul se duse pe furiș de îșĭ luă bastonul dintr'un colț.

— A! răutăcios ce eștĭ, țipă el, am să-țĭ taĭ eŭ pofta de a te amesteca în afacerile noastre!

Lovitura brațuluĭ se îndreptă — întocmaĭ ca o minge — către fruntea moscovituluĭ.

Acesta se apără și apucînd bastonul, îl zmulse din mîna excuirasieruluĭ și îl rupse pe genunchiul său ca și cum ar fi fost un fir de paiŭ. Apoĭ cu o îmbrîncitură irezistibilă, el împinse pe agresorul său cu patru pașĭ îndărăt, care și căzu pe un fotoliŭ. In urmă, fără a ridica vocea, zise:

— Eh! frumosul meŭ comandant. Sîntem confrațĭ de acum. Ne cunoaștem noĭ!

Comandantul holbă ochiĭ cu o stupefacție grotescă, și ridicînd brațele spre cer repetă:

— Ne cunoaștem!

— Ce dumnezeŭ! replică micul principe, pentru că sosesc de acolo din miază-zi... Și am trecut prin Avignon... Este acolo o superbă punte, camaradul meŭ.

Eĭ începu să fredoneze:

Pe puntea din Avignon
Se danseazā, se danseazā...

Godelet urmă mașinalicește:

Pe puntea din Avignon.
Dansează toțĭ în rond.

Refrenul acestuĭ cîntec copilăros este în definitiv, semnul de recunoștință și de glumă al grecilor — saŭ al „filosofilor"— de pe pămîntul Franțeĭ.

In urmă cu un accent de surpriză zise:

— Este oare posibil? Nu, de sigur... Dar de ce să nu fiŭ prevestit?... S'ar fi aranjat maĭ bine lucrurile. Și ceĭ l'alțĭ ar fi dansat!

— A, iată amorul — propriŭ de artist... Istoria de a mă asigura dacă m'ațĭ vinde... Căcĭ avețĭ ochiul de american șiret și de sigur nu v'a făcut așa papa!

Fostul cuirasier simulă o grimază și, cu o admirație ciudată, zise:

— Tot una îmĭ face, replică el: poțĭ să te mîndreștĭ că posezĭ un talent admirabil!... Această siguranță, această finețā, această repeziciune și esecuțiune!... O lucrare invizibilă!... Sincerile mele felicitărĭ... Veĭ ajunge departe, tînărul meŭ amic, dacă nu te veĭ opri în drum la casa care e la capătul cheiuluĭ!

Cheiul Orfeoreĭ, la capătul luĭ se găsesc diferite camere ale polițieĭ corecționale, birourile Siguranțeĭ și intrarea la depoŭ.

Feodor lovi amicalminte pe umeriĭ întrevorbitoruluĭ său:

— Zicĭ că vom ajunge departe, comandante...

— Noĭ?...

— Afară numaĭ dacă nu aĭ refuza de a te asocia la norocul meŭ...

— Cum?

Rusul îșĭ îndreptă privirea în direcțiunea săleĭ de mîncare, a căreĭ ușă avu grija s'o închidă îndată ce intrase în buduar:

— Ce fac eĭ acolo? întrebă el. Godelet privi prin gaura ușeĭ:

— Eĭ aŭ reînceput jocul. Constanța le-a împrumutat cîte-va piese...

— Și eĭ sînt pe cale de a se despoia uniĭ pe alțiĭ, pentru a nu'șĭ pierde obiceiul... Foarte bine... Avem vre-un mijloc să eșim de aci fără a'ĭ deranja în această importantă ocupațiune?

— Nimic maĭ ușor: iată un culuar ce conduce direct în anticameră...

— Minunat!... Știĭ că în astă seară am întîlnire cu Florestan Levanné, un marionet care mă crede o păpușă în mîinile luĭ... Voieștĭ să mă însoțeștĭ pînă la „Cafeneaua Păceĭ"?

— Avem ceva de făcut acolo?

— Cu mine tot-d'a-una e ceva de făcut.

— Ese ceva argiot?

— Mult.

— Cam cît?

— Milioane.

Vechiul cuirasier murmură:

— Milioane!... frumos vis!... Ce drăcușor maĭ eștĭ!

Micul prinț replică cu răceală.

— Nu glumesc niciĭ o dată cînd e vorba de banĭ.

Apoĭ cu un aer grav și pe cînd cel-l'alt îl privea mirat:

— Pentru a duce la bun sfîrșit întrepriza ce o meditez, am nevoie de un ajutor care să aibă etatea d-tale, experiența d-tale, forța brațelor și a caracteruluĭ d-tale și acea furioasă dorință de a învinge saŭ de a muri care împingea asupra inimiculuĭ la Reischoffen, eroicele d-tale escadroane...

Acolo inimicul era Neamțul...

Aci, inimicul e jena, mizeria!...

Celuĭ care-mĭ va da ajutorul său pentru a-l combate, îĭ voiŭ da, după triumf, o avere capabilă să realizeze toate visele sale, să-ĭ satisfacă toate apetiturile, să-ĭ subvenționeze toate pasiunile și viciile sale, fie ele ale unuĭ Sardanapal modern saŭ ale unuĭ Heliogabal din zilele noastre!...

Am venit să caut pe acel om în acest mare Paris, care e centrul tutulor aventurilor și tutulor îndrăzneților...

Să vedem, pot spera că l'am găsit în această seară, și trebuie să suflu în lanterna mea?

VI

Sistemul micului prinț

Ceĭ doĭ oamenĭ scoboraŭ la braț strada Martirilor.

Micul prinț explicase tovarășuluĭ său ceea ce el numea „sistemul său".

Acest sistem trebuia să fie tot așa de curios ca și chimerele, captivînd aparențele adevăruluĭ, cu ajutorul căruia atâția ingenioșĭ șarlatanĭ saŭ halucinațĭ decișĭ înșală și despoaie în toate zilele imbecilitatea celor lacomĭ; căcĭ, ascultîndu-l, comandantul nu se îndoi nicĭ un minut de minunatele sale rezultate.

Apropiindu-se de Notre-Dame-de-Lorette:

— In rezumat, conchise Rusul, acest sistem constă în dibăcie, sîngele rece, talent; și afirm:

Pe cine vom ataca, în sfîrșit, pe bogați, pe aleșiĭ plăcerilor, pe toțĭ aceĭ carĭ aŭ beneficiat de întîmplările naștereĭ saŭ de capriciile noroculuĭ! Eĭ bine, debarasîndu'ĭ de un privilegiŭ, care e o insultă pentru mizeria celuĭ maĭ mare număr, noĭ îndeplinim o operă de înaltă dreptate și răzbunăm pe nenorociții săracĭ fără gologan și fără pîine, de nedreptățile pe carĭ soarta le-a creat în societatea actuală...

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda